

Szombati Bibliai Tanulmányok

**Napjainkra szóló világosság
a szentély szolgálatából**

2011. április - június

Tartalom

1. Az evangélium a keresztfeszítés előtt	5
2. Kapcsolat a Menny és a Föld között	10
3. Isten jelenléte népe között	15
4. Egy megromlott papság	20
5. Isten jelenlétének jelképe visszatér Izraelbe	25
6. Türelem a jóhiszemű kételkedőkkel szemben	31
7. A templom mint példázat	36
8. Évenkénti ünnepek – a húsvét	41
9. Évenkénti ünnepek – a pünkösöd	46
10. Évenkénti ünnepek – az engesztelés napja	52
11. Dániel próféta látomása	57
12. Dániel látomása első részének magyarázata	62
13. Krisztus az ő szentélyében Függelék	67 72

Angol nyelven kiadja:
Seventh Day Adventist
Reform Movement
General Conference,
Sabbath School
Department.
Roanoke, Hollins Road,
Virginia 5240 USA
www.sdarm.org

Magyar nyelven kiadja:
Hetednap Adventista
Reformmozgalom
Magyarországi Területe
2146 Mogyoród,
Gödöllői út 201.
Tel.:30/697-2610
Email: info@hnarm.hu
www.hnarm.hu

Nyomtatás készült:
Editura Pázitorul
Adevărului Str. Morii,
Nr. 27
505200, Făgăraș -
Jud. Brașov
Tel. 0268 213714
Fax 0268 214111
e-mail: info@azsmr.ro
www.azsmr.ro

A Szombati Bibliai Tanulmányok naponkénti tanulmányozásának programja kizárólag a Biblián és a Prófétaság Lelkén alapszik. A megjegyzések oly rövidek, amennyire csak lehetséges, melyek közvetlen, tömör gondolatokat tartalmaznak. Némely esetben szögletes zárójeleket [] alkalmaztunk, hogy biztosítsuk a megfelelő világos összefüggést és a folyamatos olvashatóságot. A forrásrövidítések és egyéb megjegyzések a függelékben találhatóak. Különösen ajánlott a forrásanyagok további tanulmányozása.

ELŐSZÓ

Amint már az előző negyedévi Szombati Bibliai Tanulmányokban említettük, az egész évi (2011) leckesorozat arra van szentelve, hogy megvizsgálja Isten Igéjének a megváltás tervére szóló tanításait a szentély szolgálatának világosságában.

A szentély tanán keresztül – amelyet Isten kinyilatkoztatott a Jelenések 14. fejezet hármaskorú üzenetében – az igazság számos jellegzetes pontja kerül napvilágra. Ez a „Jelenvaló [jelen időre szóló] igazság,” amelyben nekünk szilárdan meg kell alapozódnunk, mielőtt tovább adnánk azt a világnak.

„Mindannyiunknak gondolkoznunk kell a szentély témáján. Isten óvjon attól, hogy az emberi ajkáról jövő szavak csökkentsék népünk igazságba vetett hitét, azt, hogy van egy szentély a mennyben, s hogy ennek másolata annak idején el lett készítve e földön. Isten azt akarja, hogy népe ismerje meg jól a földi szentélyt, hogy így mindig a szemük előtt legyen a mennyei szentély, ahol Isten minden mindenben.” – 2MR 186.

„Isten népének tekintetét most a mennyei szentélyre kell szegeznie, ahol nagy Főpapunk végső szolgálatát végzi az ítékezés munkájában, ahol közbenjár népéért.” – Ev 110.

„Isten hűséges szolgálója kész a kegyelem trónjához helyezni Sántán sugallatait és kísértéseit, ahonnan béke és alázat árad a lélekbe. Amikor belép a szentélybe, ismeri azok végső sorsát, akik nem tartják szemeik előtt az Úrnak félelmét...”

Ezen utolsó napokban hozzátok szól a mennyei felhívás, amely Isten parancsolatainak és rendelkezéseinek megtartására hív fel. A világ semmibe veszi Jahve törvényét, de Isten nem hagyja őket magukra, hanem elküldi hozzájuk az Ő igazságának tanúit, akik az egész földön hirdetik igazságát. A mennyei szentély ajtaja már megnyílt, és ember be nem zárhatja azt, és a szentek szentjének világossága árad a világra. Isten az Ő népének figyelmét a bizonyosság ládájára irányítja, s a ládában levő törvényt kinyilatkoztatja annak megváltozhatatlan szabályaival együtt...” – ST 1888. február 3.

E negyedévre szóló tanulmány, „Napjainkra szóló világosság a szentély szolgálatából” címet viseli. Szolgáljanak e leckék arra, hogy ezek tanulmányozása által a szombatiskola tanulói elnyerhessék a mindannyiunk részére szükséges ismeretet, amely előkészít Krisztus közeli eljövételére! Ez a mi imánk.

A Generál Konferencia Szombatiskola Osztálya

ELSŐ SZOMBATI ADAKOZÁS imaház vásárlására Roanoke-ban (USA, Virginia állam)

2011. április 2.
Szombat

A „Roanoke” név az egész világon élő testvéreink és barátaink részére ismerősnek tűnhet, mert e városban van a Hetednap Adventista Reformmozgalom Generál Konferenciájának központja.

1984-ben költözött e helyre a Generál Konferencia, az előző központból, – amely New Jersey államban, Blackwood-ban volt – hogy világítótoronyként szolgáljon a reform üzenete számára. Habár a Roanoke-i gyülekezet legtöbb tagja a Generál Konferencia tisztségviselői és a családtagjaik, de a gyülekezetben a munka állandóan fejlődik. E gyülekezet fontos része az Egyesült Államok Déleleti Területének. A gyülekezet többféle evangélizációs programot tart, hogy e programokkal megszólítsa az ott élő embereket, különösen az egészségügyi előadásokkal és a főzőtanfolyamokkal, éppen úgy, mint a személyes erőfeszítések által, amelyek az évek folyamán mind eredményesebbé váltak. 2002 óta a Roanoke-i gyülekezet a média szolgálatával is segíti az Egyesült Államok területén szórványban élő tagokat (audió és videó felvételekkel, DVD-kkel és legújabbban az interneten keresztül).

27 év telt el, mióta gyülekezet van itt és most nagy szükség volna egy nagyobb méretű helyre, hogy ott a testvéreink általános összejöveteleket és evangélizációs programokat tarthassanak. A kis imaterem, amely tizenöt éven keresztül szolgált istentiszteleti helyként a Generál Konferencia központjában, már túl szűknek bizonyul ma e célra, különösen akkor, ha ott különleges összejöveteleket tartanak. Hálásak vagyunk az Úrnak ezért a nagyszerű növekedésért, és minden erőnkkel azon vagyunk, hogy nagyobb épülethez jussunk. Az itt élő testvéreink hűségesen adakoztak e célra már sok éve, de mégsem elég ahhoz, hogy elérjük a célunkat.

Mi mindig segítséget nyújtottunk más gyülekezeteknek, a világ bármely részéről is kértek a testvérek. Isten családjának részeként most mi fordulunk hozzátok felhívással, kedves testvéreink, testvérnőink és barátaink, akik a világ minden táján éltek, hogy nagylelkű, bőséges adományaitokkal segítsetek nekünk 2011 április 2-án, amikor összegyűjtitek az első szombati adományaitokat.

Előre is köszönjük, és az Úr áldja meg bőségesen mindazokat, akik úgy pénzádományaikkal, mint imáikkal segítenek nekünk.

A Roanoke-ban élő testvéreitek és testvérnőitek Virginiából

AZ EVANGÉLIUM A KERESZTREFESZÍTÉS ELŐTT

„Mert nem szégyenlem a Krisztus evangéliumát; mert Istennek hatalma az minden hívőnek üdvösségére.” (Rm 1:16)

„Ádám, Noé, Ábrahám, Izsák, Jákob és Mózes megértették az evangéliumot. Ők az ember Helyettesén és Kezesén keresztül keresték az üdvösséget.” – TMK 102.

Javasolt olvasmány: *Pátriárkák és Próféta*k, 325-331. (A törvény és a szövetségek)

Vasárnap

március 27.

1. ÖSSZÜLEINK IDEJÉBEN

a. Milyen tény bizonyítja, hogy Ábel ismerte az evangélium üzenetét?
1Móz 4:4, Zsid 11:4.

„Ábel felfogta a megváltás nagyszerű alapelveit. Tudta, hogy bűnös. Láta, hogy Isten és közte ott van a bűn és büntetése: a halál. Bemutatta a megölt áldozatot, a feláldozott életet. Így ismerte el a törvény követelményeit, amelyet áthágott. A kiontott véren keresztül az eljövendő áldozatra, a Golgotán haldokló Krisztusra tekintett.” – PP 46.

b. Hogyan őrizték meg az evangélium ismeretét abban az időben, amikor minden apa az ő családja papja volt? Említs példákat!
1Móz 8:20; 12:8; 35:6,7.

„Az emberek bűnei jelképesen a szolgáló papra hárultak át, aki a nép közbenjárója volt. A pap maga azonban nem válhatott bűnözővé, nem szerezhetett engesztelést saját életével, mivel ő is bűnös volt. Ezért ahelyett, hogy ő szenvedett volna halált, meg kellett ölnie egy hiba nélkül való bárányt. A bűn büntetése így áthárult az ártatlan bárányra, mely azonnali helyettesé, vagyis Jézus Krisztus tökéletes áldozatának előképévé vált.” – 1Sz 218.

2. A PÁTRIÁRKÁK NAPJAIBAN

a. Milyen mértékben értették meg a pátriárkák az evangéliumot? Gal 3:8,16.

„Krisztus a világ kezdetekor ugyanaz a Megváltó volt, mint ma. Még mielőtt istenségét emberi természetbe öltözve eljött világunkba, Ádám, Séth, Énok, Mathusélah és Noé már tolmácsolta az evangéliumi üzenetet. Kánaánban Ábrahám, Sodomában Lót hirdette az üzenetet, és nemzedékről nemzedékre hűséges hírvivők beszéltek az Eljövendőről.” – KP 81.

b. Hogyan igazult meg Ábrahám Isten előtt? Rm 4:1-3; 3:20; Gal 3:6,11.

„Ha az ember képtelen bárminemű jó cselekedettel kiérdemelni az üdvösséget, akkor az teljes mértékben csak a kegyelem ajándéka lehet. Az ember, mint bűnös fogadja el azt, mert elfogadja Jézust, és hisz Őbenne. Az üdvösség teljes mértékben egy ingyenes ajándék.” – FW 20.

c. Hogyan lehet igaz ma egy bűnös? Ef 2:8,9; Gal 2:16,21; 5:6.

„[A bűnös] hit által Istenhez hozhatja Krisztus érdemeit, és az Úr a bűnösnek tulajdonítja Fiának engedelmisségét. Isten elfogadja Krisztus igazságát az ember elégtelensége helyett. Elfogadja és megigazítja a bűnbánó, hívó lelket. Megbocsátja bűneit, és úgy bánik vele, mintha igaz volna. Úgy szereti, mint saját Fiát. Ekként tulajdoníttatik a hit igazságként.” – 1Sz 337.

„A gyakran emlegetett ellentét az Ó és Újszövetség, Isten törvénye és Krisztus evangéliuma, a zsidó és keresztény üdvrend követelményei között nem létezik. A zsidó üdvrend minden megváltottját ugyanolyan bizonyosan Krisztus mentette meg, mint ma bennünket.” – TII 164.

„Csak akkor van reményünk, ha az Ábrahám szövetsége alá jövünk. Ez pedig a Krisztusba vetett hit által való kegyelem szövetsége. Az Ábrahámnak hirdetett evangéliumi örömszó, melyből ő a reménységét merítette, azonos volt a ma nekünk hirdetett örömhírral, melyből a mi reménységünk fakad. Ábrahám Jézusra tekintett, aki a mi hitünk szerzője és bevégzője is.” – TII 174.

3. AZ IGE HALLGATÁS ÉS A HIT KAPCSOLATA

a. Habár hirdette az evangélium Izraelnek, miért nem vált az javukra? Rm 9:30-32; Zsid 4:2. Milyen tanulságot vonhatunk le ebből?

„Az ige hallgatásának kapcsolódnia kell a hittel, hogy a hallott ige minden szava hasznunkra váljon. Nekünk hittel kell hallgatnunk.

A Szentlélek megszentelő hatása mennyire szükséges részünkre, óh, de mennyire! Figyelmeztetést kaptunk arra, hogy ne cselekedjünk meggondolatlanul, figyelmetlenül és Istentől függetlenül, hanem cselekedjünk alázatos gondolkodással, hogy a prédikált ige hasznunkra válhasson.” – SW 1904. március 1.

„Sátán minden tőle telhetőt megtesz azért, hogy a figyelmet eltérítse, s téves gondolatokkal kösse le; de ha a szív megtisztul minden tisztátalanságtól, akkor a hallott ige hittel fog keveredni.” – YI 1898. szeptember 1.

b. Mi volt a következménye annak, hogy Izrael nem hitt az evangéliumban? Hogyan vonható ez párhuzamba napjainkkal? Zsid 3:18,19.

„Nem Isten tervezte így, hogy az Ő népe, Izrael negyven évig vándoroljon a pusztában. Azt ígérte, hogy a népet egyenesen Kánaán földjére vezeti, ahol letelepíti, hogy ott szent, egészséges, boldog nép lehessen. Azonban azok, akiknek ez először hirdettetett, nem mehettek be 'a hitelenség miatt.' Szívük zúgolódással, lázadással, gyűlölettel telt meg, így az Úr nem teljesíthette be a velük kötött szövetségét.

A negyven évig tartó hitelenség, panaszkodás és lázadás kizárta a hajdani Izraelt Kánaán földjéről. Ugyanezek a bűnök késleltették a modern Izrael bejutását a mennyei Kánaánba... Az Úr hitvalló népe körében megnyilvánuló hitelenség, világiasság, szentségtelen élet és viszálykodás azok, amik bennünket ilyen hosszú ideig ebben a bűnös és fájdalmas világban tartanak.” – Ev 320.

c. Hogyan orvosolhatjuk a fenti problémát önmagunkban? Rm 6:8-13; 1Jn 1:7.

„Krisztusért kérjük: Azok, aki e föld történelmének utolsó napjaiban élnek, járjanak a világosságban!” – 20MR 3. 4.

4. KRISZTUST VISSZAUTASÍTÓ ÖNTELTSG

a. **Hogyan mutatkozott meg Izrael hitetlensége cselekedeteikben?** Zsid 3:8-10; Zsolt 78:5-11; Apcs 7:53.

b. **Hogyan próbálták a zsidók hiábavaló cselekedeteikkel elnyerni az igazságosságot? Miért nem sikerült ez nekik?** Rm 9:31,32; 10:3; Jn 15:5.

„Bár a törvény szent, a zsidók mégsem igazulhattak meg általa, mert a törvény követelményeit a saját erejükkel akarták megtartani.” – GH 52.

„A vallási szertartások szigorú betartása teljesen kielégítette [a zsidókat], s így képtelenek voltak másokkal megismertetni a mennyből származó élő igazságot. Önigazságukkal teljesen elégedettek voltak és semmi vágyat nem éreztek arra, hogy magasabb lelkeséget vigyenek a vallási ceremóniákba. Istennek az emberek iránti jóindulatát nem tekintették az egész emberiség részére szóló általános adománynak, hanem saját jócselekedeteikkel és érdemeikkel hozták összefüggésbe. A szeretetből munkálkodó hit, mely megtisztítja és nemesíti a lelket, nem párosulhatott a farizeusok vallásához, mely pusztán ceremóniákból és emberi rendeletekből állott.” – AT 10.

c. **Milyen volt Pál apostol hozzáállása, ami segítségünkre lehet?** Fil 3:4-10.

„Nekünk nem lehet saját igazságunk, hiszen az értéktelen. Nem alapozódhatunk meg abban az igazságban, amink nincs.

Ne értéktelenítsük le azzal a munkát, hogy magunkra összpontosítsuk gondolatainkat. Olyan keveset gondoljunk magunkra, amennyit csak lehetséges. Ne gondoljunk rosszat senkiről. Krisztus követői járjanak az Ő dicső példája nyomán, s bármi áron, bármi munkával, vagy szenvedés árán is, de Krisztus kegyelme által feltétlenül őrizték meg lelkük és szellemük tisztaságát, teljes hűséget tanúsítva Krisztus örömuzenetének új életre vezető tanításai iránt, anélkül, hogy az ént belekevernék e munkába. Az ént le kell győzni, Jézust pedig magasra kell emelni, s törekedni a Krisztus keresztyének diadalára.” – 3KB 73.

„Az istenfélelem látszata senkit sem ment meg. Mindannyiuknak mély és élő tapasztalatra kell szert tennie. Csakis ez menti meg őket a nyomorúság idején.” – 1B 76.

5. A TÉVES, ÚGYNEVEZETT TÖRVÉNY NÉLKÜLI EVANGÉLIUM

a. Hogyan figyelmeztette Jézus az ő követőit az utolsó idők csalásai ellen? Mt 5:17-20; 7:21-23; 15:3,7-9.

„Bűnösök soha nem fognak belépni a mennyei hajlékokba. A parancsolat megszegője, s mindaz, aki egyesül vele, azt hirdetve és tanítva, hogy nem számít, akár megszegi az ember Isten törvényét, akár megtartja, azt a mennyei világmindenség a legkisebbnek fogja nevezni az emberek között, mivel nem csupán maguk voltak lázadók, hanem másokat is arra tanítottak, hogy szegjék meg Isten törvényét. Krisztus ítéletet hirdet azokra, akik állítják, hogy ismerik a törvényt, de tanítással és példamutatással az embereket zavart állapotba és sötétségbe vezetik.” – TII 116.

b. Hogyan mutatta be Pál apostol a különbséget az engedetlen zsidók és az engedelmes megtért pogányok között? Rm 2:13-24; 3:31; 8:1-4,7.

„Isten törvényének megtartásához szükség van a hitre, mert 'hit nélkül... lehetetlen Istennek tetszeni'. És 'ami... hitből nincs, bűn az' (Zsid 11:6; Rm 14:23.)” – NK 389.

„A jó hír evangéliuma nem értelmezhető úgy, mint ami felhatalmazza az embereket arra, hogy éljenek folyamatosan Isten elleni lázadásban azáltal, hogy áthágják az Ő igaz és szent törvényét.” – RH 1886. szeptember 21.

Péntek

április 1.

SZEMÉLYES ÁTTEKINTŐ KÉRDÉSEK

- Hogyan prédikálták az evangéliumot Ábrahám kora előtt?
- Mi tette Ábrahámot igazgá?
- Miért kellett a zsidóknak negyven évig a pusztában vándorolni, ahelyett, hogy egyenesen Kánaánba vezetne volna őket Mózes?
- Mivel helyettesítették a zsidók a megváltást?
- Miért ellentétes az igazsággal az a modern elmélet, amit felajánlanak (a tévtanítók) az üdvösség helyett?

KAPCSOLAT A MENNY ÉS A FÖLD KÖZÖTT

„Minekutána az Isten sok rendben és sokféleképen szólott hajdan az atyáknak a próféták által, ez utolsó időkben szólott nekünk Fia által.” (Zsid 1:1)

„[Ádám] bűnbeesése után Isten az emberrel Krisztus és az angyalok által tartotta fenn a kapcsolatot.” – 1SP 51.

Javasolt olvasmány: *A Megváltás Története, 25-27. (A megváltás terve)*

Vasárnap

április 3.

1. KAPCSOLATTARTÁS KRISZTUS ÁLTAL (PÉLDÁK)

a. **Hogyan prédikált Krisztus „a börtönben lévő lelkeknek”, akik „halottak” voltak a bűnben (Ésa 42:7; Ef 2:1)? 1Pt 3:18-20; 4:6.**

b. **Ki volt az a Hírnök, aki beszélt Ábrahámmal, miután a másik két mennyei hírnök elindult Sodomába? 1Móz 18:2,13,17,32,33.**

„Két mennyei követ eltávozott, és egyedül hagyták Ábrahámot Vele, akiről most már tudta, hogy Isten Fia.” – PP 107.

c. **Ki volt az az isteni személy, akivel Jákób egészen addig tusakodott, míg meg nem kapta a kívánt áldást, amely arról biztosította, hogy bűnei megbocsáttak? 1Móz 32:24-30.**

„A küzdelem majdnem hajnalhasadtáig tartott, amikor az idegen Jákób combjára tette ujját, és ő azonnal megbénult. A pátriárka most értette meg, ki volt az ellenfele. Tudta, hogy mennyei küldöttel tusakodott, és ezért nem tudott szinte emberfeletti erőfeszítéssel sem győzni. Krisztus volt a szövetség Angyala, aki kinyilatkoztatta magát Jákóbnak.” – PP 158.

2. KAPCSOLATTARTÁS KRISZTUS ÁLTAL (TOVÁBBI PÉLDÁK)**a. Hogyan nyilatkoztatta ki Krisztus önmagát Mózesnek? 2Móz 3:1-6; Zsid 11:24-27.**

„Mózes telve volt Isten iránti bizalommal, mivel meg volt hozzá a hite... Istent látta és ismerte fel életének minden részletében. Tudta, hogy az Ő mindenható szeme előtt él.” – 5B 651. 652.

b. Hogyan nyilatkoztatta ki Krisztus önmagát Józsuének és Gedeonnak? Józs 5:13-15; Bír 6:22-24.**c. Hogyan nyilatkoztatta ki Krisztus önmagát Saulusnak, akit később Pálnak neveztek? Apcs 9:1-6.**

„Ebben a megdicsőült Lényben [Saul] felismerte a megfeszített Jézust. – AT 79.

d. Hogyan nyilatkozik meg Krisztus részünkre ma? Jn 5:39; 17:17.

„Jézus mindenkinek megparancsolta, hogy kutassák az írásokat. Legyenek értelmes kutatók, s aki meg akarja tudni, mi az igazság, használja szellemi képességeit, hogy kikutassa az igazságot úgy, amint az Jézusban van. Aki elhanyagolja ezt, veszélyben van. Egyénileg kell megismernünk az örök életre való belépés előírt feltételeit. Fel kell ismernünk Isten hangját, hogy élhessünk minden szó által, ami az Ő szájából származik. Nem engedhetjük meg azt, hogy e kérdésben mások értelmére és véleményére hagyatkozzunk. Kutassuk a Szentírást figyelmesen, kutassuk kitért szívvel a világosság befogadására az igazság bizonyítékai iránt. Lelkünk üdvösségét nem bízhatjuk prédikátorokra, alaptalan hagyományokra, emberi tekintélyre vagy véleményre. Sajátmagunknak kell megismernünk azt, amit Isten mondott. Isten munkatársai vagyunk, és szükséges tudnunk, kötelező ismernünk, hogy milyen feltételeknek kell eleget tennünk ahhoz, hogy az üdvösség örököséivé válhassunk, s ha ezt nem tesszük, akkor bűneinkben fogunk meghalni. Ne azzal foglalkozunk, mi az emberek véleménye, vagy melyik a népszerű hit, vagy hogy mit mondtak atyáink. Nem bízhatunk a sokaság hangjában, viszont szükséges ismernünk Isten hangját, s hogy mi az Ő kinyilatkoztatott akarata. Reánk hagyta kijelentéseit, s úgy kell kutatnunk az igazságot, mint az elrejtett kincset.” – RH 1887. március 8.

3. KAPCSOLATTARTÁS A SZENTLÉLEK ÁLTAL

- a. Milyen bizonyíték mutatja, hogy Isten a Szentlélek által tartott fenn kapcsolatot az ő szolgálóival? [Apcs 13:2](#); [15:28](#); [16:7](#); [21:4](#).

„De a megváltás terve utat nyitott, s ezen az úton a föld lakói most is érintkezhetnek a mennyei Isten a Szentlélek által kapcsolatba lépett az emberrel, és a kinyilatkoztatások útján, amelyeket kiválasztott szolgálóinak adott, mennyei fény sugárzik a világra.” – NK 9.

- b. Ismertesd a látomást, amelyben Péter apostol egy lepedőt látott, s a lepedő tele volt négylábú vadállatokkal! Ki beszélt az apostolhoz a látomás alatt? [Apcs 10:11-15,19,28](#); [11:7-12](#).

„[Péter apostol] ismételten elbeszélte látomását, amikor Isten lepedőt bocsátott le előtte, telve mindenféle négylábú állattal.” – AT 134.

- c. Kin keresztül adott Isten kinyilatkoztatásokat szolgálóinak, a prófétáknak? [Zsid 1:1](#); [2Pt 1:21](#).

- d. Mi nélkülözhetetlen ahhoz, hogy hatékonyan, s alaposan megérthessük Isten Igéjét? [1Kor 14:15](#); [Péld 1:23](#).

„Isten Lelke megvilágosította a Szentírás minden oldalát... A Biblia szent lapjait a Szent Lélek világítja meg. Megnyitja értelmünket, hogy megismerjük az igazságot.” – BL 48.

„Krisztust szavai által fogadhatjuk magunkba. Isten azért adta nekünk Szentlelkét, hogy Isten Igéjét értelmünk előtt világossá tegye, s hogy igazságait szívünkbe véssze. Imádkozzunk naponta, hogy Isten – a Szentírás olvasása útján – adja nekünk Szentlelkét. Tárja fel Ő azokat az igazságokat, melyek lelkünket annak a napnak feladataira megedzik.” – GH 100.

„Az ihletés szavai – amelyekről szívünkben elmélkedünk – olyanok lesznek, mint az élet vizének áramló folyamai. Üdvözítőnk azért imádkozott, hogy a tanítványok értelme megnyíljon az írások megértésére. Bármikor imádságos szívvel tanulmányozzuk a Szentírást, a Szentlélek közel van hozzánk, hogy megnyissa elménket az olvasott szavak jelentésének megértésére.” – OHC 205.

4. KAPCSOLATTARTÁS AZ ANGYALOKON KERESZTÜL

a. Ismertess példákat arról, amikor mennyei angyalok léptek kapcsolatba emberekkel!

- Az Ószövetségi időkből: 1Móz 16:7-11; 19:1; 1Kir 19:5-7.
- Az Újszövetségi időkből: Lk 1:11-13,28-30; Mt 28:5; Apcs 12:7-11.

„Isten angyalok útján terjeszti ki irgalmát gyermekeire... A szent angyalok minden korban így szolgáltak Isten népének.” – NK 456.

„Amíg Isten gondviselését nem látjuk meg az örökkévalóság fényében, addig nem értjük meg, mivel tartozunk angyalainak gondoskodásáért és közbelépéséért. A mennyei lények tevékenyen részt vettek az emberek ügyeiben. A villám fényéhez hasonló ragyogó ruhákban jelentek meg, vagy vándornak öltözve érkeztek az emberekhez, és elfogadták otthonuk vendégszeretét. Gyakran működtek vezetőként olyan utasok számára, akiket szállás nélkül ért az éj; meghiúsították a pusztító szándékát és elfordították a gonosz csapását.

Habár a föld uralkodói nem tudják: tanácskozásaiakon gyakran angyalok szóltak. Az emberek saját szemekkel látták őket és füleik hallották felhívásukat. A tanácsstermekben és törvényszékeken mennyei küldöttek védtek az üldözöttek és elnyomottak ügyét. Keresztülhúzták az ellenség számításait, feltartóztatták a gonoszt, amely kárt és szenvedést okozott volna Isten gyermekeinek.” – EÉ 300. 301.

b. Mit mondhatunk Isten angyalainak szolgálatáról? Zsid 1:13,14; 13:2.

„[A mennyei iskolában] minden megváltott saját életéből érti majd meg az angyalok szolgálatát. Milyen csodálatos élmény lesz az, amikor beszélgetést folytathatnak azzal az angyallal, aki őrzőjük volt korábbi éveiktől kezdve. Aki vigyázott lépéseikre és befedezte fejüket a veszedelem napján, velük volt a halál árnyékának völgyében, megjelölte nyugvóhelyüket, és aki először üdvözölte őket a feltámadás hajnalán! Megtudhatják tőle az isteni közbelépés történetét egyéni életükben, és a mennyei együttműködés szerepét az emberiségért végzett minden munkájában.” – EÉ 301

5. KAPCSOLATTARTÁS A SZENTÉLYEN KERESZTÜL

- a. Hogyan tudatta gyakran Isten az Ő akaratát az Urimon (jelentése: „világosság”) és a Thummimon (jelentése: „tökéletesség” vagy „teljesség”) keresztül? 2Móz 28:30; 5Móz 33:8.

„A mellvértnek a jobb és a bal szélén egy-egy nagy és csillogó kő volt. Ezek Urim és Thummim-ként voltak ismertek. Isten ezeken keresztül ismertette meg akaratát a főpappal. Amikor ügyeikben az Úr elé járultak döntés végett, és a világosság dicsfénye jobbról világította meg az értékes követ, az az isteni beleegyezés jele volt, míg Isten tiltakozásának és rosszallásának bizonyítéka volt, ha balról köd árnyékolta be a követ.” – PP 309.

- b. Hol, hogyan és mikor volt Isten hangja gyakran hallható, amint a főpappal beszélt? 2Móz 25:22; 29:42,43; 3Móz 1:1; 4Móz 12:5.

„Midőn a főpap egyszer egy évben belépett a szentek szentjébe, és Isten félelmetes jelenlétében szolgált a frigyláda előtt, megkérdezte Istent, aki fennhangon felelt. Ha az Úr nem felelt szóval, akkor a fény és dicsőség szent sugarait nyugtatta meg a frigyláda jobb oldali kérubján, helyeslésének és pártfogásának jeléül. Ha kérésüket visszautasította, akkor felhő nyugodott meg a bal oldali kérubon.” – MT 109.

SZEMÉLYES ÁTTEKINTŐ KÉRDÉSEK

- Mondj példákat arra, ahogyan Isten a pátriárkákkal beszélt!
- Mondj példákat arra, ahogyan Isten a prófétákkal beszélt!
- Mi az általánosabb módja annak, hogy „halljuk” Istent?
- Milyen szerepe volt az angyaloknak abban, amikor Isten kapcsolatba lépett velünk?
- Hogyan tudatta Isten a szentélyen keresztül az Ő akaratát népének a hajdani időkben?

ISTEN JELENLÉTE NÉPE KÖZÖTT

„És közöttetek járok, és a ti Istenetek leszek, ti pedig az én népem lesztek.” (3Móz 26:12)

„Az izraeliták hitehagyásával eljátszották az isteni jelenlét áldásait. Egy időre lehetetlenné vált számukra, hogy szent hajlékot emeljenek Istennek maguk között. Amikor az Úr ismét kegyelmébe fogadta őket, nagy vezérük hozzáfogott az isteni parancs végrehajtásához.” – PP 302.

Javasolt olvasmány: Jézus Élete, 14-16. (Velünk az Isten)

Vasárnap

április 10.

1. A SZENT SÁTOR ELHELYEZKEDÉSE

a. A szent sátor – amely a pitvarban állt, körülvéve kerítéssel – a tábor közepén állították fel. 4Móz 2:17. Miért éppen a tábor „közepette”? Hol volt látható Isten jelenléte, amíg az Ő népe a pusztában vándorolt? 3Móz 26:12; 5Móz 23:14.

b. Hol nyilvánul meg az Úr jelenléte ma? Mt 18:20; Ef 2:20-22.

„A pusztában, fáradságos vándorlásuk egész ideje alatt [az Ő népével] volt [Isten] jelenlétének szimbóluma. Hasonlóképpen állította fel szentélyét Krisztus az emberiség táborának közepén. Sátorát az emberek sátrai mellé helyezte, hogy közöttük lakhasson, s hogy megismertesse velük isteni jellemét és életét.” – JÉ 15.

„Krisztus ott lakozik, ahol a szavának őszinte szív engedelmeskedik. Nemcsak a gyülekezet összejövetelein van jelen, hanem ott is, ahol csak tanítványai – bármily kevesen is – nevében egybegyűlnek.” – JÉ 374.

2. ISTEN ÍGÉRETEINEK FELTÉTELESSÉGE

a. A múltban, milyen feltételek mellett ígérte meg Isten, hogy az Ő népével lesz? 2Móz 19:5,6; 2Krón 15:2.

„Izraelnek vagy meg kellett szűnni Isten népének lenni, vagy helyre kellett állítani a királyság Istentől rendelt szabályait. Az Úr azonban csak úgy vállalta Izrael vezetését, ha az kész az emberi, testi akaratot az Ő isteni akaratának alárendelni. Addig, amíg a nép és a király úgy viselkedik, mint a Magasságos alattvalóihoz illik, menedékük és erősségük lesz. De olyan egyeduralmat, amely az Ő tekintélyét nem ismeri el, nem támogathat...”

Sohasem tudjuk, milyen nagy dolgok foroghatnak kockán a próbák idején. Nincs semmi másban biztonságunk, csak az Isten Igéjével szembeni szigorú engedelmségben. Isten minden ígérését a hit és engedelmség feltétele mellett adta; és aki nem engedelmeskedik parancsolatainak, az eleve elzárja magát a Szentírás áldásaitól. Ne bízzuk magunkat soha saját érzéseinkre vagy az emberek tanácsára, hanem engedelmeskedjünk Isten akaratának, járjunk egyenesen parancsolatai szerint minden körülmények között. Az ilyen cselekedetek következményeiért az Úr felel. Iránta való hűséggel bebizonyíthatjuk az emberek és az angyalok előtt, hogy nehéz időkben is alkalmas eszközök vagyunk akaratának teljesítésére, nevének felmagasztalására és népének áldására.” – PP 578.

b. Krisztus ígérete – amelyet Máté 28:20. versben olvashatunk – milyen feltételekhez van kötve ma? 2Kor 6:16-18.

„Emlékeznünk kellene, hogy Isten ígéretei és fenyegetései egyformán feltételhez kötöttek.” – 1Sz 61.

„Isten ígéretei feltételesek. Hogy megáldhasson bennünket, nekünk is meg kell tennünk a mi részünket. Nem várhatjuk el, hogy áldásai önmaguktól reánk áradjanak, ha tétlenül karba tesszük kezünket. *Nekünk együtt kell munkálkodnunk* Istennel. Kiváltságunk és kötelességünk, hogy munkálkodjunk a veszélyben lévő lelkekért.” – PCP 25.

3. A FELHŐ ÉS TŰZOSZLOP

a. Hogyan mutatta meg Isten az Ő jelenlétét népe között, amíg a pusztában vándoroltak? 2Móz 13:21,22.

„Krisztus vezette Izrael fiait pusztai vándorlásuk alatt.” – KP 194.

„Az Úr pedig megy vala előttük nappal felhőoszlopban, hogy vezérelje őket az úton, éjjel pedig tűzoszlopban, hogy világítson nekik, hogy éjjel és nappal mehessenek. Nem távozott el a felhőoszlop nappal, sem a tűzoszlop éjjel a nép elől (2Móz 13:20-23). A zsoltáríró mondja: 'Felhőt terjeszte ki, hogy befedezze őket, és tüzet, hogy világítson éjjel' (Zsolt 105:39; lásd még: 1Kor 10:1-2). Láthatatlan vezetőjük zászlója mindig velük volt. Nappal a felhő irányította menetelésüket, mutatta útjuk irányát és napvédő sátorként terjedt szét fölöttük. Egyfelől védelmül szolgált a nap égető sugarai ellen, másfelől árnyékának hűvössége, páratartalma felüdülést nyújtott a szikkadt, víztelen pusztában. Éjjel tűzoszloppá vált, hogy megvilágítsa táborozásuk helyét, és biztosítsa őket Isten jelenlétéről.” – PP 238. 239.

b. Hogyan szolgál vigasztalásul az utolsó napokban Isten népének a felhő és tűzoszlop? Ésa 4:4,5.

„Ésaiás próféciájának versei közül az egyik legszebb és legvigasztalóbb szakasz utal a felhőoszlopra és a tűzoszlopra, mint olyanra, amely Istennek népéről való gondoskodását ábrázolja a gonosz hatalmasságokkal való végső nagy küzdelem idején: [idézve Ésa 4:4,5].” – PP 239.

c. Hogyan szólt Krisztus az Ő szolgálóihoz a szentsátor elkészítése előtt? Mondj példákat! 2Móz 15:22-26; 19:9,16.

„Az ősi Izraelnek Krisztus volt a vezetője és tanítója. Krisztus tanította meg őket arra, hogy az egészség az Isten törvényei iránti engedelmesség jutalma. A Nagy Orvos, aki Palesztinában meggyógyította a betegeket, a felhőoszlopból szólott népéhez és mondta meg nekik, hogy mit kell tenniük, és hogy Isten mit tenne értük.” – JÉ 729. 730.

4. MEGVILÁGÍTTJA ÉLETUTUNKAT

a. Milyen értelemben halad ma előttünk a felhő és tűzoszlop? [Jn 8:12](#); [2Kor 4:3-6](#).

„Isten fényt bocsátott ki trónjáról, hogy megvilágítsa vele életutunkat. Ugyanúgy, mint a hajdani Izrael idejében, nappal felhőoszlop, éjjel tűzoszlop halad előttünk. A mai keresztény szülők számára éppen olyan kiváltság, mint amilyen kiváltság volt Isten népének régen, hogy magukkal vihették gyermekeiket az Ígéret földjére.” – Gy 398. 399.

b. Miért nem mentegethetjük magunkat, ha elveszítjük a mennyet? [Jn 1:4,5,10-12](#).

„Mindenki elnyerheti a mennyet és elkerülheti a poklot. Az angyali seregek készen állnak, hogy a megpróbált és megkísértett lélek segítségére jöjjenek. A végtelen Isten Fia kiállta a próbát értünk. A Kálvária keresztje mindenki számára világosan látható. Amikor elhangzik az ítélet, és az elveszettek átadatnak, hogy elszenvedjék Isten iránti tiszteletlenségük és engedetlenségük büntetését, senkinek nem lesz mentsége. Senkire nézve nem szükségszerű, hogy elveszen. Mindenki maga dönti el, hogy fejedelméül Krisztust vagy Sátánt választja. Minden ember részesülhet abban a segítségben a megpróbáltatás idején, amiben Krisztusnak része volt.” – 1Sz 89.

c. Hogyan járhatunk Isten jelenlétének a világosságában? [Zsid 10:16-22](#).

„Mennyei Atyánk arra vár, hogy ránk árasztassa az áldások teljességét. Kiváltságunk, hogy szüntelenül merítsünk és igyunk határtalan szeretete forrásából. Nem különös-e mégis, hogy olyan keveset imádkozunk?... S e föld fiai, akiknek pedig oly nagy szükségük van arra a segítségre, melyet egyedül Ő adhat, elégedetteknek látszanak Isten Lelkének világossága és a vele való közösség hiányában is.

A gonosz sötétsége körülveszi azokat, akik az imát elhanyagolják. A kísértés szavai, melyeket Sátán súg a fülükbe, bűnre csábítják őket azért, mert az ima magasztos kiváltságát nem használják fel állandóan. Miért is vonakodnak Isten gyermekei imádkozni, holott tudják, hogy az ima kulcs a hit kezében, amely megnyithatja a mennyei tárház ajtaját, ahol a Mindenható kincseinek végtelen forrásai vannak felhalmozva?” – JVÚ 71.

5. ISTEN HANGJA

- a. Milyen figyelmeztetést mondott Isten az Izraelitáknak saját jólétük érdekében? 2Móz 23:20-22. Ki volt az az Angyal, aki előttük ment? 1Kor 10:4,9.

„A valódi tisztelet az engedelmisségben mutatkozik meg. Isten nem lényegtelen dolgokat parancsolt meg, és semmilyen más módon nem lehet a tiszteletadásban kedvében járni, mint a szavai iránti engedelmisség által.” – MLT 284.

- b. Hogyan jut el Isten szava hozzánk ma? Ésa 30:21. Hogyan hallják meg a józan gondolkodásúak Istennek hangját? Jn 16:13; Jel 3:20; Zsid 3:7,8.

„Minden figyelmeztetés, feddés, kérések Isten Igéjében vagy hírnökeinek ajkán, zörgetést jelent a szív ajtaján. A bebocsátást kérő Jézus hangja az.” – JÉ 415.

„Ezrek és milliók döntenek most el örök életüket, vagy örök halálukat.” – 6B 406.

„Csak kevesen hiszik szívükkel és lelkükkel azt, hogy van pokol, amelyet el kell kerülnünk és van menny, amelyet el kell nyernünk.” – JÉ 540.

SZEMÉLYES ÁTTEKINTŐ KÉRDÉSEK

- Hol, és ki által lakozik ma az Atya és a Fiú a földön?
- Milyen feltételnek kell eleget tennünk, hogy Jézus bennünk lakozhasson?
- Hogyan tette magát Jézus láthatóvá Izrael népe előtt a pusztában?
- Hogyan lehet Isten felhő és tűzoszlop részünkre ma?
- Hiszed-e valóban, hogy „van menny, amelyet el kell nyernünk, és van pokol, amelyet el kell kerülnünk”?

EGY MEGROMLOTT PAPSÁG

„Hiszen a mi királyaink, fejedelmeink, papjaink és atyáink nem cselekedték törvényedet, és nem figyelmeztek parancsolataidra és bizonyosságtételeidre, melyek által bizonyosságot tettél ő ellenük.” (Neh 9:34)

„A szent dolgokban szolgálók olyan példát kell mutassanak, hogy Istennel szemben tiszteletet és Isten megbántása iránti félelmet keltsenek az emberek szívében. Ha emberek 'Krisztusért járván' (2Kor 5:20) felállnak, hogy szólják a népnek Isten kegyelmi és megbocsátó üzenetét, és szent tisztüket önző és érzéki vágyaik kielégítésének példájául használják fel, úgy a Sátán leghathatósabb eszközévé válnak. Hofni és Fineás hasonlóan 'utálatossá tették az emberek előtt az Úrnak áldozatát.'” – PP 540. 541.

Javasolt olvasmány: *Patriárkák és Proféták, 536 - 541. (Éli és fiai)*

Vasárnap

április 17.

1. IZRÁEL FIAI AZ ÍGÉRET FÖLDJÉN

a. Miután az izraeliták átkeltek a Jordánon, hol állították fel átmenetileg a főhadiszállást és a sátortemplomot? [Józs 4:19](#); [5:10](#); [10:6](#).

„Az izraeliták Kánaánban a Jordán közelében ütötték fel először sátraikat. Itt Józsué 'körülmetélte Izráel fiait' 'És Gilgálban táboroztak Izráel fiai és megkészítették a páskhát' (Józs 5:3,10).” – PP 453.

b. Hol állították fel az izraeliták a sátortemplomot, miután letelepedtek Kánaán földjén? [Józs 18:1](#).

„Eddig Gilgál volt a nemzet főhadiszállása és a szentély helye. Most azonban a sátort a kiválasztott, állandó helyére kellett szállítani. Siló kis város volt Efraim örökségében. Az ország központjához közel feküdt és minden törzs által könnyen elérhető volt.” – PP 478.

2. EGY ZÚRZAVAROS ÁLLAPOT

a. Ismertesd az izraeliták hitehagyását, a papságtól kezdve, a bírák korának végéig! 1Sám 2:12,17,22. Milyen hatása volt annak, hogy a főpap csak szelíden feddte meg a saját fiait? 1Sám 2:23-25.

„A nép félt a papoktól [Hofnitól és Fineástól], és engedtek azok törvénytelen követeléseinek, megfosztva így önmagukat az áldozatok helyes felhasználásától. Így győzött az étvágy, az önzés és a kapzsiság, gonosz hatást gyakorolva a népre, éppen azon időben, amikor minden szív figyelme bűnbánatban és hitben a nagy Áldozatra kellett volna hogy irányuljon, amely a világ bűneinek eltörléséért volt. E dolgok mélyen érintették a népet, s ők hamarosan megfélelkedtek az áldozati felajánlások szent voltáról, és hogy mennyire fontos jelen lenni a szentélyben folyó szolgálatoknál.

A hitehagyó papok bűneik sötét listáját még erkölcstelenséggel is szaporították; így még jelenlétükkel is beszennyezték az Úr szent sátor-templomát, és bűneikkel megterhelten merészelték a szent Isten jelenlétébe jönni. Amikor Izrael férfiai látták a papok romlott viselkedését, biztonságosabbnak vélték családjukra nézve, ha nem járnak el az istentisztelet helyére. Sokan felháborodva mentek el Silóból. Méltatlankodás fogta el őket, míg végül úgy döntöttek, hogy saját maguk végzik el az áldozati szertartást. Azt gondolták, hogy ez is lesz annyira elfogadható Isten előtt, mintha szentesítenék a szenthelyen elkövetett sokféle utálatosságot.” – ST 1881. december 1.

b. Milyen üzenetet küldött Isten Élinek, a főpapnak? 1Sám 2:27-29,34,35. Mennyire vették figyelembe ezt az üzenetet?

„Éli mégsem tanúsított igazi bűnbánatot. Beismerte bűnét, de nem hagyta el azt. Az Úr évről-évre halogatta fenyegető ítéletét. Ez idő alatt sokat lehetett volna tenni a múlt hibáinak rendezésére, de az idős főpap nem hozott hathatós intézkedéseket a gonosz helyreigazítására, mely megfertőzte az Úr szentélyét és Izraelben ezreket vezetett romlásba. Isten hosszútűrésére Hofni és Fineás megkeményítette szívét és még merészebb lett a törvénytelenségben. A háza feletti intő és feddő üzenetet Éli az egész nép előtt ismertette... De a figyelmeztetést sem a nép, sem a papság nem vette figyelembe.” – PP 543.

3. ÉLI FELELŐSSÉGE

a. **Hogyan és kin keresztül figyelmeztette Isten Élit másodszor is? 1Sám 3:2-18.**

„Pap és bíró volt Éli Izraelben. A legfőbb és legfelelősségteljesebb tisztségeket töltötte be Isten népe között. Istentől a papság szent feladataira választott, az ország legmagasabb bírói tisztségére beiktatott embert példaképnek tekintették és így nagy befolyást gyakorolt Izrael törzseire. Ennek ellenére, hogy elhivatott az egész nemzet vezetésére, saját házanépét nem tudta kormányozni. Éli engedékeny apa volt. Mivel szerette a békét és a kényelmet, atyai tekintélyét nem érvényesítette, hogy gyermekei gonosz hajlamait és szenvedélyeit megbüntesse. Ahelyett, hogy őket megdorgálta vagy rendreutasította volna, engedett akaratauknak és hagyta őket saját útaikon járni. Nem tekintette fiainak nevelését egyik legfontosabb feladatának.” – PP 536.

b. **Mutasd be Éli és Ábrahám közötti különbséget, ahogyan szülői felelősségüket gyakorolták! 1Sám 2:30; 1Móz 18:19.**

„Éli megengedte gyermekeinek, hogy őt ellenőrizzék. Az apa gyermekei alárendeltje lett. Az áthágás átka nyilvánvaló volt fiai magatartását jellemző romlottságban és gonoszságban. Isten jellemének és törvényének szentségét nem méltányolták megfelelően. Isten szolgálata szerintük közönséges dolog volt. Már gyermekségüktől fogva hozzászórtak a szentély körüli szolgálathoz, de ahelyett, hogy tisztelettudóak lettek volna, annak szentsége és jelentősége iránti érzést elvetették.” – PP 536. 537.

„Milyen éles ellentétben van Éli esete Ábrahám álláspontjával! Az egyik arra szolgál például a szülőknek, hogy elkerüljék a hasonló esetet, a másik pedig arra, hogy kövessék azt. Mindkét ember jellemvonásai pontosan kirajzolódnak és határozottan különbözőek. Tetteik következménye túlmutatott életükön, s kihatott a következő nemzedékekre, gyermekeikre, s gyermekeik gyermekeire. Az a befolyás, amit egy személy a saját családjában kifejti, vallásos életének a hitelességét mutatja meg.” – RH 1886. május 4.

4. TANULSÁG NAPJAINKRA

- a. **Mit tesz a bölcs apa, ha szereti a gyermekeit? Péld 3:11,12; 22:15. Hogyan tesz bizonyoságot egy fiatal bölcsességéről vagy balgaságáról? Péld 10:1,8; 13:1; 15:5,20.**

„Azok, akik saját hajlamaikat követik, s gyermekeik iránti vak szeretetből eltúriuk önző kívánságaik kielégítését és Isten tekintélyét nem érvényesítik; nem mutatnak rá a bűnre és nem büntetik meg a gonoszt, azok gonosz gyermekeiket jobban tisztelik Istennél. Inkább törődnek jó hírük védelmezésével, mint Isten dicsőítésével. Inkább akarnak gyermekeiknek tetszeni, mint az Úrnak...

Azoknak, akiknek túl kevés a bátorságuk a rossz ostromozására, vagy közömbösségből, és kényelemszeretetből elhanyagolják családjuk vagy gyülekezetük tisztántartását, felelniük kell majd mindazért a rosszért, ami kötelesség-mulasztásukból származik. Mi éppúgy felelősek vagyunk azokért a bűnökért, amelyeket szülői vagy lelkipásztori tekintélyünk latbavetésével megakadályozhattunk volna, mintha azokat magunk követtük volna el.” – PP 539.

- b. **Hogyan hangsúlyozza ki a Biblia a feddés elfogadásának fontosságát? Zsid 12:5-8. Hogyan segíthetünk azokon, akik lelki nyomorékok? Zsid 12:13; Gal 6:1.**

„Sokaknál úgy tűnik, hogy szilárdan állnak az igazságban, hitünk minden pontjában állhatatosak, határozottak; mégis nagy hiányosságuk van – hiányzik belőlük az a gyengédség és szeretet, amely a nagy Mintakép jellemében volt. Ha egy hittestvérük eltér az igazságtól, ha elbukik a kísértés alatt, ők nem azon fáradoznak, hogy a tévedőt szelídséggel kiigazítsák, ügyelve arra, hogy ők maguk is meg ne kísértessenek. Láthatólag saját különleges feladatuknak tartják, hogy a bírói székbe üljenek és ítélkezzenek valamint kizárjanak... [idézve Gal 6:1] Az itt idézett lelkület valóban nagyon ritka a gyülekezeteinkben. Ez a lelkület azért hiányzik, mert a gyülekezetekből, a szívekből és az otthonokból kizárták Isten Lelkét. Nem kellene-e követnünk a bibliai eljárásmodot abban, hogy a tévedőket a szelídségnek lelkületével igazítsuk helyre? Nem kellene-e nekünk is Jézus lelkületével bírunk és úgy munkálkodnunk ahogyan Ő dolgozott?...

Még a legelkeseredettebb ellenségeitekkel is bánjatok tiszteletteljesen és tapintatosan, akik megsértenek benneteket, amikor csak tehetik.” – RH 1884. december 16.

5. IZRAELT LEGYŐZIK ÉS A FRIGYLÁDÁT ELVESZIK

- a. Mit cselekedtek az izraeliták, amikor az ütközetben legyőzték őket a filiszteusok? 1Sám 4:1-4. Mi lett a végeredmény? 1Sám 4:10,11; 5:1,2.

„Minél nagyobb Isten akaratának ismerete, annál nagyobb azoknak bűne, akik azt semmibe veszik.

A legnagyobb szerencsétlenség tört Izraelre. Isten ládája zsákmányként az ellenség birtokába került. Isten dicsősége valóban eltávozott Izraeltől, amikor Jehova állandó jelenlétének és hatalmának jelképét elvették tőlük.” – PP 545.

- b. Amikor a harcmezőről egy hírnök érkezett futva a szomorú hírel, hogyan reagált a főpap és a Silóban élő nép? 1Sám 4:12-18.

„A gondolat [Éli részére], hogy bűne Istent annyira megszegyénítette, hogy visszavonta jelenlétét Izraeltől, több volt, mint amennyit elviselhetett. Ereje elhagyta, hátraesett, nyakát szegte és meghalt’ (1Sám 4:18)” – PP 546.

- c. Hogyan ismételték el az izraelitáknak e félelmetes tapasztalatot újra és újra, és milyen céllal? Zsolt 78:56-61; Jer 7:12,14.

„[Izrael fiai] vonakodtak a természet műveiben, az Ige figyelmeztetéseiben, tanácsaiban és feddéseiben megnyilatkozó Isten szavára hallgatni, és így kénytelen volt ítélet által szólni hozzájuk.” – PP 548.

SZEMÉLYES ÁTTEKINTŐ KÉRDÉSEK

- Amikor az ígéret földjére értek az izraeliták, hol állították fel főhadiszállásukat és később milyen helyet választottak a szent sátor számára?
- Mutasd be az Izraelben kialakult helyzetet Éli idejében!
- Miért tartotta Isten Élit felelősnek?
- Hogyan különbözteti meg a Biblia a helyes nevelést a helytelen neveléstől?
- Mit akart Isten megtanítani Izraelnek a tragikus silói eseményeken keresztül?

ISTEN JELENLÉTÉNEK JELKÉPE VISSZATÉR IZRAELBE

„Akkor szólíták a Filiszteusok a papokat és jóvendőmondókat, mondván: Mit tegyünk az Úrnak ládájával?” (1Sám 6:2)

„Hét hosszú hónapig maradt a frigyláda a filiszteusok földjén. Mind-ezen idő alatt az izraeliták meg sem kísérelték visszaszerezni Jehova jelenlétének jelképét. Viszont a filiszteusok most nagyobb igyekezettel akartak megszabadulni a frigyláda hatalmától, mint amikor megszerezni igyekeztek azt.” – ST 1882. január 12.

Javasolt olvasmány: *Pátriárkák és Próféta*k, 546 - 552. (A filiszteusok elveszik a frigyládát)

Vasárnap

április 24.

1. A FRIGYLÁDÁT VISSZAKÜLDIK

a. Amikor a filiszteusok ráébredtek arra, hogy megsértették Izrael Istenét azért, hogy elvették a frigyládát – az isteni jelenlét jelképét – hogy döntöttek és mit tettek? 1Sám 6:1-3.

„A fennálló babonával összhangban a filiszteusok urai utasították a népet, készítsenek képmásokat a csapásokról, amelyek sújtották őket.” – PP 548.

b. Hogyan került vissza a frigyláda Izrael földjére? Foglald össze az 1Sám 6:7-9,14,15. versekben leírt eseményt!

c. Miért büntette meg Isten az izraelitákat keményebben, mint a filiszteusokat az isteni jelenlét jelképét megillető tisztelet hiánya miatt? 1Sám 6:19,20; Jak 4:17.

„A filiszteusok is, – akiknek nem volt ismeretük Isten törvényéről – a frigyládát szekérre tették, amikor visszaküldték azt Izraelbe, és az Úr elfogadta fáradozásukat. Az izraelitáknak azonban a kezükben volt Isten akaratának világos kijelentése; amikor tehát mellőzték ezeknek az utasításoknak a betartását, akkor meggyalázták Istent.” – PP 657.

2. A FRIGYLÁDÁT ELVISZIK KIRJÁTH - JEÁRIMBA

- a. Amint a csapást túlélő Béth-Semesbeliek féltek attól, hogy a frigyláda továbbra is közöttük maradjon, hova küldték azt tovább? Mennyi ideig maradt ott a frigyláda? Ezen idő alatt mire utasították Izrael népét, mit tegyenek és miért? 1Sám 6:21; 7:1,2.
- b. Mire utasította a népet Sámuel – a főpap, a próféta és bíró – mit tegyenek meg első lépésként, hogy megszabaduljanak abból a nehéz helyzetből, amit hitehagyásuk okozott? 1Sám 7:3. Milyen tanulság ez nekünk napjainkban?

„Isten megvásárolt tulajdonaiként frigy kötelez bennünket arra, hogy munkálkodjunk, amint Jézus is munkálkodott az ő isteni szolgálatában, s nem a mi természetes hajlamaink szerint, hanem Isten Lelkével összhangban. Azonban az emberek élete – ahogyan az evangélium megtalálja őket – tele van bűnnel. Azáltal, hogy a kísértéseknek engednek, erejük meggyengül arra, hogy engedelmessé legyenek. Szívük 'csalárdabb mindennél, és kétségbeejtően gonosz' (Jer 17:9. angol fordítás szerint). Ők halottak törvényszegéseikben és vétkeikben, képtelenek jót cselekedni a saját erejükből.

Azért, hogy Istent elfogadható módon szolgáljuk, nekünk 'újja kell születnünk' (Jn 3:7). Természetes hajlamainkat, amelyek ellentétben vannak Isten Lelkével, le kell vetnünk. Új férfiakká és nőkké kell válnunk Jézus Krisztusban. Régi, meg nem újult életünket fel kell váltani egy új életnek, olyan életnek, mely telve van szeretettel, bizalommal és készséges engedelmességgel... Ha e változás nem történik meg, nem szolgálhatjuk Istent helyesen. Munkánk eredménytelen lesz, földi tervekkel kezdünk foglalkozni; idegen tűzzel fogunk áldozni, ami meggyalázza Istent. Életünk szentségtelen és boldogtalan lesz, telve békétlenséggel, bajjal és gyötrellemmel.

A szív megváltozása – melyet az újjászületés jelenít meg – csak a Szentlélek hathatós munkájának eredménye lehet. Egyedül Ő tud megtisztítani minket minden tisztátalanságtól. Ha megengedjük, hogy megolvassza és átalakítsa szívünket, akkor felismerjük Isten országának jellegét, és rájövünk, hogy szükséges megváltoznunk ahhoz, hogy ebbe az országba beléphessünk. A büszkeség és az önszeretet ellenáll Isten Lelkének; a lélek minden természetes hajlama elzárkózik attól a változástól, hogy az önteltségből és büszkeségből Krisztus szelídsége és szerénysége legyen. Ha azonban az örök élet felé vezető ösvényen haladunk, akkor nem szabad hallgatnunk az én suttozására.” – YI 1897. szeptember 9.

3. ÚTON A FRIGYLÁDA JERUZSÁLEMBE

a. Amikor Dávid Izrael trónjára ült, milyen döntést hozott, mit tett Isten szövetségládájával? 1Krón 13:1-6.

„Dávid összehívta Izrael harmincezer vezető emberét, hogy ezt az eseményt - a szövetség ládájának átszállítását – nagy örömmünneppé teszi. A nép boldogan tett eleget a meghívásnak. A főpap a szent tisztségben vele együtt szolgáló testvéreivel; a hercegek és a törzsek vezető emberei Kirjáth-Jeárimban gyülekeztek össze. Dávid sugárzott a szent buzgalomtól. A frigyládát kihozták Abinádáb házából és teljesen új szekerre helyezték, amelyet ökrök húztak. A szekeret Abinádáb két fia kísérte.

Izrael férfiai ujjongó kiáltásokkal és örömekekkel kísérték a frigyládát szállító szekeret és a sokaság hangja egyesült a hangszerek hangjával. 'Dávid pedig és az egész Izrael népe örvendeznek vala az Úr előtt... lantokkal, dobokkal, sipokkal és cimbalmokkal' (2Sám 6:5). Izrael régóta nem volt részese ilyen diadalmas jelenetnek. A hosszú menet ünnepélyes örömmel vonult a halmok és völgyek mentén a szent város felé.” – PP 655. 656.

b. Mi történt útközben, amint Dávid és a nép átszállította a frigyládát? 2Sám 6:5-10.

„Hirtelen rettegés fogta el az örvendező tömeget. Dávid megdöbrent és nagyon megrettent, szívében megkérdőjelezte Isten igazságosságát. Tisztelte a frigyládát mint Isten jelenlétének jelképét. Nem értette, hogy Isten miért sújtott le félelmetes ítéletével, s a boldogságot miért változtatta fájdalommá és gyásszá?

Uzza végzete isteni ítélet volt a legnyilvánvalóbb parancs áthágása miatt. Mózes által különleges utasítást adott az Úr a frigyláda szállítására vonatkozólag. Senki más, csak a papok, Áron leszármazottai érinthették meg, vagy láthatták fedetlenül... Így a frigyláda Kirjáth-Jeárimból való elszállításánál az Úr utasításait megbocsáthatatlanul figyelmen kívül hagyták.” – PP 656.

4. A FRIGYLÁDA OBED-EDOM HÁZÁBAN

- a. **Miért irányult az egész Izrael figyelme Obed-Edomra és az ő házané-
pére, míg a frigyláda az ő házában volt, Dávid pedig önvizsgálatot
tartott? 2Sám 6:11.**

„Dávid érezte, hogy saját szíve sincs teljesen rendben Isten előtt, és amikor látta Uzza halálát, félni kezdett a frigyládától, nehogy valamilyen bűne miatt őt is büntetés érje...

Isten dorgálása Dávid szívére is hatással volt. Megértette, jobban mint azelőtt Isten törvényének szentségét, és az annak való engedelmesség elengedhetetlen voltát. Az Obed-Edom házat ért kegyelem felébresztette benne a reményt, hogy a frigyláda áldást hoz mind neki, mind népének.” – PP 657.

- b. **Milyen tanulságot vonhatunk le Obed-Edom áldásaiból? Zsolt 140:14.**

„Imádkozzunk azért, hogy otthonainkat töltsék be Krisztus mara-
dandó jelenlétének áldásai. Szakítsunk időt arra, hogy gyermekeinket
megtanítsuk a hit leckéire és a Krisztusban való bizalomra. Talán úgy
gondoljuk, hogy így cselekedve elhanyagoljuk saját teendőnket. Semmit
nem veszítünk, hogyha időt szakítunk arra, hogy keressük Istent az Ő
áldásaiért.” – ST 1909. március 3.

- c. **Mi történt a frigyládjával három hónap múlva? 2Sám 6:12,17;
1Krón 15:1-3.**

„Három hónap múlva Dávid elhatározta, hogy újból megkísér-
li a frigyládát Jeruzsálembe vinni. De most gondosan ügyelt arra,
hogy az Úr rendeletének minden részletét pontosan betartsák. Ismét
összehívta a nép főembereit és hatalmas gyülekezet gyűlt össze a
gitteus háza előtt. Tiszteletteljes félelemmel helyezték most a válluk-
ra a frigyládát az Isten által kijelölt férfiak. A sokaság felsorakozott és
remegő szívvel ismét elindult a hatalmas menet. Hat lépés megtétele
után a kürt hangja megállást parancsolt. Dávid utasítására egy ökröt
és hízott borjút (2Sám 6:13) áldoztak. A remegés, a rettenetes helyét
most öröm töltötte be.” – PP 657. 658.

5. A FRIGYLÁDÁT JERUZSÁLEMBE VISZIK

a. **Mit énekel a frigyládát kísérő menet, amikor a főváros közelébe értek? Zsolt 24:7-10.**

„Láthatatlan Királyuk szent jelképét követve, a diadalmas menet közeledett a fővároshoz. Azután az ének hangos felcsendülése azt követelte a falakon álló öröktől, hogy nyissák ki a szent város kapuit: [idézve Zsolt 24:7-10].” – PP 658.

b. **Milyen hatással volt a népre Isten ládájának elszállítása? 1Krón 16:7,30-36.**

„Az ünnepélyes szertartások, amelyek a frigyláda elhozatalát kísérték, tartós benyomást tettek Izrael népére. Mélyebb érdeklődést keltek a népben a szentély szolgálata iránt és újra lángra lobbantották Jahvéért való buzgalmukat. Dávid a hatalmában levő minden eszközzel igyekezett ezeket a benyomásokat még jobban elmélyíteni. Az éneket az istentisztelet állandó alkotórészévé tette. Zsoltárokat írt nemcsak a szolgálatukat végző papok, hanem a nép számára is, akik az évenkénti ünnepek alkalmával megjelentek a nemzeti oltár előtt. Az ily módon végzett istentisztelet hatása nemcsak a helybeliekre, hanem a vidéken élőkre is jó hatással volt. Ennek eredményeként a nép felhagyott a bálványimádással.” – PP 660.

c. **Isten terve szerint, milyen „fegyverekkel” kellett legyőznie Izraelnek a szomszédos nemzeteket? 5Móz 1:30; 3:21,22; 2Krón 20:21,22.**

SZEMÉLYES ÁTTEKINTŐ KÉRDÉSEK

- Miért döntöttek úgy a filiszteusok, hogy visszaszállítják Isten ládáját Izraelbe?
- Milyen különbséget tett Isten a zsidók és a pogányok között, amikor megbüntette azokat, akik illetéktelenül nyúltak a frigyládához? Miért volt ez a megkülönböztetés?
- Milyen feltétellel védhette meg Isten Izraelt az ő ellenségeitől?
- Milyen fogadtatásban részesült a frigyláda, amikor megérkezett Jeruzsálembe?
- Mi volt a fő „fegyver” Izraelnek, amire a más nemzetek feletti uralom miatt volt szükség? Mi volt mindig fontosabb a kardnál?

ELSŐ SZOMBATI ADAKOZÁS

2011. május 7.

A 2011. évi Minneapolis-i Missziós

szombat

Terv részére

Feltámadása után Jézus feltárta szándékát és célját a tanítványok számára. „Elmenvén e széles világra, hirdessétek az evangéliumot minden teremtésnek.” (Mk 16:15) Napjainkra ugyanazt a missziós megbízatást kaptuk: „Minden igaz tanítvány misszionáriusként születik Isten országába.” (Jézus Élete, 154)

Legnagyobb mulasztásaink egyike, hogy missziós tevékenységünkben elhanyagoltuk azon területeket, amely országban az emberek gazdagabbak. Mivel úgy gondoljuk, hogy úgysem érdeklődnek az üzenet iránt, számunkra természetes módon mellőzzük őket. „Sokat beszélünk, sokat írunk az elhanyagolt szegényekről. Nem kellene talán némi figyelmet szentelnünk az elhanyagolt gazdagokra is? Sokan reménytelennek tartják ezt az osztályt, s édes keveset tesznek azok szeméinek megnyitására, akiket a Sátán hatalma megvakít és elkápráztat, s akik kihagyják számításaikból az örökkévalóságot. Jómódú emberek ezrei szállnak sírba figyelmeztetés nélkül, mert a külső látszat alapján ítélik meg őket, s mint reménytelen eseteket kerülnek el őket... Ne törekedjünk-e hát a személyes munkára érdekükben?” (8B 78)

A Generál Konferencia Misszió Osztálya az elmúlt két évre különböző missziós tevékenységeket tervezett. A 2010. évi Genfi Missziós Vállalkozásban (Svájc augusztus 6-29.) 30 ifjú és felnőtt 2 hónapot szentelt arra nyári hónapjaikból, hogy 100 000 meghívót osztogasson szét egy Egészségügyi Kongresszusra, egy „Prófétaság Lelke Szeminárium”-ra, és egy prófétikus és egészségügyi szemináriumra, amelynek e címet adták: „Verseny a végső irányításért”.

Erre az évre másik programot terveztünk, amelynek komoly történelmi jelentősége van a „Hetednap Adventista Reformmozgalom” részére. Minneapolis városát (USA Minnesota állam) választottuk ki a 2011. évben (június 12. – július 31.). E nagyvárost nemcsak azért választottuk ki, mert oly hosszú idő óta elhanyagoltuk, hanem mert az itt nyert könyvárusítási tapasztalatokra támaszkodva a fiataloknak lesz egy olyan területük ahol megtanulhatják, hogyan adhatnak el értékes irodalmat a szomjazó lelkeknek.

E nagyszabású vállalkozás véghezviteléhez szükségesek az imáitok, sok önkéntes személy, és anyagi támogatások is. Előre is köszönjük a ti bőkezű adományaitokat a 2011. évi missziós vállalkozás sikeréért.

A Generál Konferencia Misszió Osztálya.

TÜRELEM A JÓHISZEMŰ KÉTELKEDŐKKEL SZEMBEN

„Keressétek az Urat, amíg megtalálható, hívjátok őt segítségül, amíg közel van.” (Ésa 55:6)

„Isten nem mond le rólunk bűneink miatt. Követhetünk el hibákat és megszoríthatjuk a Szentlelket, de ha megbánjuk bűneinket és töredelmes szívvel jövünk hozzá, Ő nem utasít minket vissza.” – 1Sz 322.

Javasolt olvasmány: *Pátriárkák és Proféták, 70-74. (Az özönvíz)*

Vasárnap

május 1.

1. AZ EMBER ERKÖLCSI ÁLLAPOTA

a. Kinek a kezére játszotta át Ádám e világ kormányzását? Lk 4:5,6; Jn 16:11; 1Jn 5:18,19. Kinek a lelkierte uralja azokat, akik bűnben élnek? Ef 2:1-3.

„Elkerülhetetlenül a világ feletti uralomért vívó két nagyhatalom egyike vagy másika irányít bennünket. Nem szükségszerű, hogy szabad akarattól a sötétség országának szolgálatába álljunk, uralma alá kerüljünk. Csak éppen el kell mulasztanunk a szövetségkötést a világosság országával. Ha nem működünk együtt a mennyei közvetítőkkal, akkor Sátán veszi birtokba a szívet, s lakóhelyévé teszi.” – JÉ 267.

b. Milyen gondolatokkal csapják be magukat azok, akik szándékosan vétkeznek? Mal 3:14,15; Préd 8:11.

„Sátán nem egyszerre lép fel kísértéseinek áradatával. Kísértéseit leplezi, s igyekszik a jó látszatát kelteni. A mulatozást és dőzsölést összevegyíti bizonyos hasznosnak látszó dologgal, s e megcsalt lelkek olyan mentségeket hoznak fel, hogy ebből részükre nagyszerű dolgok származnak, s mindez előnyös részükre. Ez Sátán munkájának egyik része: A csalás. Ez az ő pokoli művészete, melyet elleplez. E rászedett, megcsalt lelkek az első lépés után már készek a következőre.” – ÜI 49.

2. EGY GYAKORI KÍSÉRTÉS

- a. **Hogyan kísértette a zsoltáríró az, amikor látta a gonoszok mulandó dicsőségét, anyagi jólétét? Zsolt 73:2-13. Milyen gondolatokkal küzdenek azok, aki elfordulnak Istentől (vagy erre vannak kísértve)?**

„Vannak olyan időszakok, amikor Isten szolgálói a nyomorúság és bánat miatt elcsüggednek és elkeserednek. A körülményeiken tűnődve bosszankodnak, ha összehasonlítják helyzetüket azok jólétével és boldogulásával, akik nem gondolnak és nem foglalkoznak az örökkévaló dolgokkal. Panaszkodó és zúgolódó lelkületet nyilvánítanak ki, és elégedetlenkednek sorsuk miatt. Úgy tűnik, hogy véleményük szerint Istennek kimondottan kötelessége megáldani őket és gyarapítani vállalkozásukat. Ezért van az, hogy amikor megpróbáltatások közé kerülnek, akkor lázadoznak és irigykednek a gonoszokra, akik virágoznak gonoszságaik ellenére. Úgy tűnik, hogy a törvényszegők körülményeit kívánatosabbnak tartják mint a sajátjukat. Ezen keserű gondolatokat az emberiség megcsalója sugallja számukra. Örömet leli abban, ha lázadást szíthat Isten gyermekeinek szívében. Tudja, hogy ez gyengíti el őket, és hogy így hoznak gyalázatot Istenre. Sátán szeretné, ha úgy gondolnánk, hogy hiábavaló Istent szolgálni, és hogy azok, akik nem törődnek a menny kívánalmaival, sokkal szerencsésebbek, mint azok, akik törekednek megtartani Isten parancsolatait.

A zsoltáríró Dávid átélte e tapasztalatot. Amikor a gonoszok viruló körülményeit szemlélte, irigykedett rájuk a sikereik miatt... [Idézve Zsolt 73:12-14]” – ST 1888. február 3.

- b. **Mikor, hol és hogyan látta meg a király az Istent félők és nem félők eltérő végzetét? Zsolt 73:16,17.**

„Amikor [Dávid] bement a szentélybe, és kapcsolatba lépett az Úrral, már nem vágyott tovább a gonoszok osztályrészére; mert megértette a végső sorsukat. Látta, hogy útjuk végül a romlásba vezet, boldogságuk s gyönyöreik csak ideiglenesek. Nem volt emiatt több irigység a szívében. Lázadó lelke alázatos hódolatban hajolt meg Istene előtt.” – ST 1888. február 3.

- c. **A szentély szolgálatában hogyan ismerte fel a gonoszok végét? Zsolt 73:18,19,27; 75:9; 76:13. Hogyan látta azt is ahogyan Isten irgalmas keze a bűnbánó bűnös felé nyúl? Zsolt 77:8-10,16.**

3. A ZSOLTÁRÍRÓ BŰNVALLOMÁSA

a. Milyen bűnvallomást tett a zsoltáríró, miután szemei megnyíltak? Zsolt 73:21-26,28.

„[Dávid] látta, hogy az Úr vezetése végtelenül értékesebb a világ minden mulandó jóléténél, mert az Úr módszerei tartják meg a lábukat az igazság ösvényén, amely az örökkévaló dicsőségbe vezet.” – ST 1888. február 3.

b. A zsoltáríró bűnbánata és bűnvallomása után milyen könyörgés tört fel szívéből a szentélyben? Zsolt 74:3,4,7-10.

c. Mit kell megértenünk, hogy elkerüljük azt a gyakori kísértést, hogy ne irigykedjünk az istentelen emberek mulandó jólétére? Zsolt 77:2-4.

„Elbukásunk a kísértésekben úgy kezdődik, hogy szabadjára engedjük gondolatainkat, amelyek ide-oda csaponganak, s nem bízunk állhatatosan Istenben. Ha nem akarjuk teljesen átadni magunkat Istennek, akkor sötétségben vagyunk. Ha valamit feltételhez kötünk, akkor olyan ajtót hagyunk nyitva, melyen át Sátán hozzánk férkőzhet, hogy kísértéseivel félrevezessen. Jól tudja, hogyha látásunkat annyira elvakítja, hogy hitszemeinkkel nem láthatjuk Istent, nem lesz korlát, ami a bűnnel szemben megóvna.” – GH 82.

„A jó és gonosz között a harc ugyanolyan heves korunkban is, mint volt az Üdvözítő napjaiban. A mennybe vezető ösvény ma sem simább, mint akkor volt. Minden bűnt el kell hagyni. Minden melengetett bűnös hajlamot mely lelki fejlődésünket akadályozza, le kell vetni. A jobb szemet ki kell vájni és a jobb kezet le kell vágni, ha azok botránkoztatnak meg bennünket. Készek vagyunk-e lemondani a saját bölcsességünkről, s kicsiny gyermekként fogadni el a mennyei királyságot? Hajlandók vagyunk-e megválni önigazultságunktól, és az emberek tetszésének keresésétől? Az örök élet jutalma végtelen érték. Készek vagyunk-e örömmel fogadni a Szentlélek segítségét, együttműködni vele? Akarunk-e küzdeni és az elnyerendő értéknek megfelelő arányú áldozatot hozni?” – ÜI 29.

„Isten törvénye minden gonosztevőt kárhoztat. A gonosz cselekvője igyekezhethet ugyan elfojtani a figyelmeztető hangot, de hiába, mert az követi őt. Megsemmisíti békéjét... Végül pedig az olthatatlan tűz megsemmisíti testét és lelkét.” – EÉ 144.

4. A FŐ AGGODALOM

- a. **Mi volt a zsoltáríró fő aggodalma, miután bűneit megbánva és beismerve visszatért Istenhez? Zsolt 74:18-23; 79:1. Hogyan jut kifejezésre Isten igazságos, szeretetteljes természete gyermekei érdekében?**

„Istent nem lehet kizárni semmiből, ami az Ő gyermekeinek jogait érinti. Minden egyes gyermeke fölé óvó pajzsként tárja ki kezét, aki őszintén szolgálja Őt. Senki sem bánthatja Jézus alázatos tanítványát anélkül, hogy rá ne sújtana a kéz, amely az igazságosság kardját fogja.” – ST 1883. december 20.

- b. **Tekintetét a szentélyre szegezve (Zsolt 76:3. és 77:14. angolban: „A te utad óh Isten a szentélyben van...”) hogyan könyörgött a zsoltáríró kegyelemért és segítségért? Miért kell nekünk visszhangként ismételnünk e gondolatokat? Zsolt 79:8-10; 80:2,4.**

„Amikor arra gondolok, milyen erősek lehetnénk, ha igénybe vennénk a hatalmas Örökkévaló erejét, akkor látom, hogy milyen gyengék vagyunk, mert nem igényeljük Isten ígéreteit. Lelkem fájdalommal kiált fel: 'Légy kegyelmes, óh Uram, a te népedhez, ne bocsásd szidalomra a te örökségedet, hogy uralkodjanak rajtuk a pogányok. Miért mondanák a népek között: Hol az ő Istenük?' (Jóel 2:17)

Sokan vannak közöttünk, akik vallják az igazságot, de visszautasítják, hogy Krisztussal együtt megfeszítsék őket. Hitünk szerzője érettünk fáradzott és szenvedett. Egész élete a fáradságos munka és a nélkülözés hosszú színtere volt. Tudott volna úgy cselekedni, mint ahogy sok hitvalló követője tesz; meg tehetné volna, hogy földi életének napjai kényelemben és gazdagságban teljenek el, s gyakorolhatta volna a világ szórakozásait és élvezeteit. De Ő nem a saját kényelmét és kielégülését kereste; azért élt, hogy jót tegyen, hogy megmentsen másokat a szegénytől, a szenvedéstől s a romlástól.” – ST 1883. szeptember 27.

„Legyünk biztosak abban, hogy mi vagyunk a világság gyermekei, hogy követjük Megváltónk és Példaképünk lábnyomát. A kereszt ösvényünkön fekszik. Nem kellene-e hát felvennünk és hordozni Őerte, aki érettünk hordozta a keresztet? Megpróbáltatások érik mindazokat, akik Isten szolgálatára törekszenek; de feltehetjük a kérdést 'Mit nyerek azzal, ha elhagyom a világot és elkülönülök attól?'

El kell hagyni azt, nehogy eltérítse gondolatainkat Sátán a lelki és örökkévaló dolgokról a földi és mulandó dolgok felé. Isten készségesen árasztja reátok kegyelmét és erejét a szükség idején mindenkor, ha őszinte szívvel vágytok erre.” – ST 1888. február 3.

5. A BUKOTT EMBERISÉG EGYEDÜLI REMÉNYE

a. Miért kell a kétségekkel küzdő zsoltáríró aggodalmában nekünk is osztoznunk? Zsolt 119:53,126; Préd 12:16.

„Bizonyos dolgoknál javasolt és helyénvaló a böjt és az ima. Isten kezében ezek a szív megtisztításának és az elme befogadóképessége elősegítésének eszközei. Imáinkra választ nyerünk, mert megalázzuk lelkünket Isten előtt.” – ÉTT 147.

b. Mit kell tennünk, amikor könnyörgéseinket elküldjük az Örökkévalóhoz, aki a szentélyben lévő trónjáról tekint le reánk, amint olvassuk ezt a Zsolt 102:20,21. versekben? Jel 3:20; Zsid 12:25. Mi történik, amikor megkeményítjük szívünket a Szentlélek befolyása ellen?

„Minden alkalommal, amikor bezárod füled a kegyelem üzenete előtt, egyre hitelenebb leszel. Minden alkalommal, amikor bezárod szíved ajtaját Krisztus előtt, egyre kevésbé hallod meg hangját.” – KP 159.

c. Milyen leckét kell megtanulnunk Pál apostol bűnnel való küzdelméből? 1Kor 9:24-27.

SZEMÉLYES ÁTTEKINTŐ KÉRDÉSEK

- Milyen két lehetőség között kell választania mindenkinek az ő sorsára vonatkozólag?
- Milyen gondolatok vezették a zsoltárírot majdnem végromlásba?
- Mikor és hol ébredt rá tévedésére? Hogyan vallotta meg bűnét?
- Mi volt a zsoltáríró legnagyobb gondja bűnvallomását követően? Miért szükséges, hogy mi is osztozzunk aggodalmában?
- Hogyan írja le Pál apostol a bűnnel szembeni küzdelmét? Mi az egyedüli reménye a bukott emberiségnek?

A TEMPLOM MINT PÉLDÁZAT

„Most azért keressétek az Urat a ti Isteneteket teljes szívetek és lelketek szerint, és felkelvén, építsétek meg az Úr Isten szent templomát.” (1Krón 22:19. angolban)

„Dávid dédelgetett tervét, hogy templomot emeljen az Úrnak, Salamon bölcsen valóra váltotta.” – RH 1905. november 2.

Javasolt olvasmány: *Próféták és Királyok*, 29-33. (A templom és felszentelése)

Vasárnap

május 8.

1. DÁVID KIRÁLY NEMES VÁGYA

a. Miközben Dávid király lenyűgöző palotáját szemlélte, milyen gondolat vált a legfőbb tervévé? 2Sám 7:2.

b. Milyen üzenetet küldött Isten Dávid királynak? 1Krón 22:8-10; 28:5,6. Milyen értelemben volt Dávidra bízva a templom építés elősegítésének kiváltsága?

„Dávid mélyen átérezte saját érdemtelenségét az Isten házához szükséges anyag összegyűjtésében. Annak viszont örült, hogy az Istenhez való hűség abban is kifejezésre jutott, hogy az ország nemesi készsége válaszoltak felhívására, amikor teljes szívvel felajánlották kincseiket Jahvénak és odaszentelték magukat szolgálatára. Isten maga volt azonban az, aki ezt a hajlandóságot létrehozta népében. Ezért a dicsőség Istent illette meg és nem az embereket. Isten volt az, aki ellátta az embereket a föld gazdagságaival. Isten Lelke készítette őket, hogy értékes tárgyaikat vigyék el a templom számára. Minden az Úrtól volt. Ha az ő szeretete nem indította volna meg a nép szívét, akkor a király minden erőfeszítése hiábavaló lett volna és a templom soha sem épült volna fel.” – PP 704.

2. BÖLCS TERVEK AZ ÉPÍTÉSRE

a. Milyen helyet választottak ki a templom felépítésére? 2Krn 3:1; (Hasonlítsd össze 1Móz 22:2. verssel!) Ésa 8:18; 28:16.

„Azt a helyet, ahol a templom épült, hosszú időn át megszentelt helynek tartották. Itt mutatta meg Ábrahám, a hívők atyja, hogy kész Jahve parancsának engedelmeskedve egyetlen fiát feláldozni. Itt újította meg Isten Ábráhámmal kötött szövetségét, amelyben áldást ígért. Az áldás magában hordozta a dicsőséges messiási ígéretet, amely a Magasságos Isten Fiának áldozata által szabadulást hoz az emberiségnek. (lásd 1Móz 22:9,16-18.) Itt küldött Isten tüzet a mennyből, válaszként Dávid égő- és hálaáldozatára, amelyet azért mutatott be, hogy feltartóztassa a pusztító angyal bosszúállásra kivont kardját. (lásd 1Krn 21. fejezet) Jahve tisztelői most újra itt voltak, hogy találkozzanak Istenükkel, és megújítsák hűségfogadalmukat.” – PK 25.

b. Milyen segítséget kapott Salamon király Hírámtól, Tírus királyától? 1Kir 5:1-9.

c. Körülbelül hány ember vett részt a templom építésében? 1Kir 5:15,16. Mennyi ideig tartott befejezni a munkát? 1Kir 6:1,38.

d. Hogyan és hol voltak a kövek előkészítve az építkezésre? 1Kir 6:7. Milyen leckét kell megtanulnunk azon tényből, hogy Isten házát a legnagyobb tisztelettel építették?

„Alázatosság és tisztelet kell jellemezze azok viselkedését, akik Isten jelenlétében állnak. Jézus nevében bizalommal járulhatunk Isten elé, de nem közelíthetjük meg Őt elbizakodottan, mintha egy szinten lenne velünk. Vannak, akik úgy szólítják meg a nagy, a mindenható és szent Istent – aki a megközelíthetetlen mennyei világosságban lakozik – mintha velük egyenlő, vagy alsóbbrendű lény volna. Vannak, akik úgy viselkednek Isten házában, ahogy nem merésznének viselkedni egy földi uralkodó termében. Ezek az emberek gondolják meg, hogy az előtt az Isten előtt állnak, akit a szeráfok magasztalnak, aki előtt még az angyalok is eltakarják orcájukat.” – PP 210.

3. A TISZTELETADÁS LECKÉJE

- a. **Mutasd be Salamon imáját, ami a templom felszentelések hangzott el! 2Krón 6:21-23. Mi az egyedülálló és páratlan a menny Istenében?**

„Salamonnak a templom felszentelések felajánlott imája a legfenéesebb vallásosság gyönyörű kifejezése volt, amely keveredett a legmélyebb alázatossággal...

[Salamon kifejezte a nép előtt,] hogy a menny Istene nem olyan, mint a pogány istenek, amelyeket kézzel csinált templomokba zárnak. Az igaz Isten az Ő Lelke által találkozik népével, amikor összegyűlnek a tiszteletére szentelt házban. Az Úr meglátogatja népét otthonaikban, s bárhol, ahol vannak, lelkileg megerősíti, megvigasztalja őket jóságának különleges kinyilatkoztatásaival. Isten gyermekeinek megvan az a kiváltsága, hogy bárhol is vannak, imádhathják mennyei Atyjukat.” – RH 1905. november 30.

- b. **Mi történt, amikor Salamon befejezte imáját? 2Krón 7:1-3.**

„Lehetetlen leírni e szent templom szépségét, nagyszerűségét, s tündöklő ragyogását...

Mialatt a templom udvara visszhangzott a dicsőítő énektől, Isten dicsőségének a felhője betöltötte a házat, amint ez megtörtént a pusztában lévő szenthelyen is.” – 1905. november 9.

- c. **Hogyan fejezzük ki tiszteletünket Isten jelenlétében? Hab 2:20. (Hasonlítsd össze 1Móz 28:16,17; Mt 18:20. versekkel!) Milyen példákon gondolkodjunk el mélyebben? 2Móz 3:4,5; Józs 5:13-15.**

„Isten házát gyakran megszenteltelenítik és a szombatot gyakran megrontják a szombattartók gyermekei. Néha még azt is megengedik nekik, hogy szaladgáljanak az épület körül, játsszanak, beszélgessenek, s kinyilvánítsák gonosz hajlamaikat azokon az összejöveteleken, ahol a hívőknek a szentség szépségében kellene Istent dicsőíteniük. Így az a hely, ahol szentségnek és szent csendességnek kellene uralkodnia, ahol tökéletes rendnek, tisztaságnak és alázatosságnak kellene lennie, teljes 'zürzavar'-ra, Babilonná válik. Ez elég ahhoz, hogy kiváltsa Isten nemetszését, és megvonja jelenlétét összejöveteleinktől.” – Gy 381. 382.

4. KRISZTUS A SZENTÉLYBEN

a. Kit jelképez a szentély épületének a szegletköve? Zsolt 118:22; Ésa 28:16; Mt 21:42.

„Mikor Salamon templomát építették, az alapokhoz és a falakhoz szükséges hatalmas köveket már a bányában tökéletesen kifaragták, majd az építkezés helyszínére hozták. Szerszám nem érintette többé őket, a munkásoknak csak a helyükre kellett rakniuk a köveket. Hoztak az alapozáshoz egy követ, melynek rendellenes mérete és különleges alakja volt, a munkások nem találtak neki helyet, nem akarták elfogadni. Boszszantotta őket, hogy felhasználatlanul hever az útjukban. Hosszú ideig elvetett kő maradt. Ám amikor a munkások a sarkot akarták kialakítani, sokáig kerestek egy elég nagyméretű, erős, megfelelő alakú követ, mely elbírja a ránehezedő hatalmas súlyt. Ha megfontolatlanul választanak követ erre a fontos helyre, az egész épület biztonsága veszélybe került volna. Olyan követ kellett találniuk, mely ellenáll a napnak, a fagynak, a viharnek. Időközben több követ is kiválasztottak, de ezek a hatalmas súly nyomása alatt darabokra hullottak. Más kövek nem bírták ki a hirtelen légköri változások próbáját. Végül a figyelem a rég elvetett kőre terelődött. Kinn állt a szabadban napon és viharban, de a legkisebb repedés sem látszott rajta. Az építők megvizsgálták ezt a követ. Egy kivételével minden próbát elvégeztek. Ha kibírja az óriási nyomást, elhatározták, hogy ezt a követ választják. Elvégezték a próbát. A követ elfogadták, kijelölt helyére tették, s úgy találták, hogy pontosan odailik.” – JÉ 500.

b. A világ békére és biztonságra vágyakozik. (1Thess 5:3). Hol találhatunk egyedül békét és biztonságot? Jn 14:27; Ef 2:13,14.

„Isten végtelen bölcsességgel választotta ki az alapkövet, s maga fektette azt le. Erős alpnak nevezi. Az egész világ ráhelyezheti terheit, bánatát, mindent elbír. Krisztus 'próbakő'. Sohasem okoz csalódást azoknak, akik bíznak Benne... Krisztusban enyhülést talál a vétkes szív. Ő az erős alap. Aki Reá támaszkodik, az tökéletes biztonságban nyugszik.” – JÉ 503. 504.

5. A JELLEM TEMPLOMÁNAK ÉPÍTÉSE

- a. Mivel a templom Isten egyházát jelképezi a földön, és mi pedig arra hívtunk el, hogy részt vegyünk az Ő házának építésében. Milyen anyagokat kell beépítenünk? [1Kor 3:12](#); [Ef 2:20-22](#).

„Aki szeretne gyönyörű épületté növekedni az Úr számára, annak minden erejét és képességét művelnie kell. Csak a talentumok helyes felhasználásával tud a jellem harmonikusan fejlődni. Így helyezzük az alapra azt, amit a Biblia ezüstnek, aranynak és drágakőnek nevez, mert ezek kiállják Isten tisztító tüzeének próbáját. Jellemünk építésében Krisztus a példaképünk.” – Gy 112.

- b. Hol láthatjuk Isten útjait a megváltás tervében? [Zsolt 77:14](#). (angolban: „A te utad óh Isten a szentélyben van...”) Miért hangsúlyozza ki a [Prófétaság](#) [Lelke a szentély szolgálata tanulmányozásának a fontosságát?](#)

„A szentély és a vizsgálati ítélet tanát Isten népének jól kell ismernie. Mindannyiunknak tudni kell, hogy nagy Főpapunknak mi a tisztsége és munkája. Különben soha nem lesz olyan hitünk, amilyenre most van szükség, és soha nem fogjuk tudni betölteni azt a helyet, amelyet Isten nekünk szán. Minden egyes ember üdvözülhet, illetve elveszhet. Mindenkinek az ügy függőben van Isten ítélszéke előtt.” – NK 435.

Péntek

május 13.

SZEMÉLYES ÁTTEKINTŐ KÉRDÉSEK

- Mi volt Dávid király egyik leghőbb vágya? Miért nem engedte meg neki az Úr, hogy véghezvigye tervét?
- Mi volt a neve annak a hegynek, ahová a templom épült Jeruzsálemben, és milyen okok és szempontok szerint esett a választás arra a helyre?
- Hogyan mutatták ki az építők nagy tiszteletüket munkavégzésük közben? Milyen más bibliai példákat találunk a tiszteletadásra?
- Ismertesd Salamon templomfelszentelési imáját!
- Sorold fel azon építőanyagokat, amelyeket nekünk, mint építőknek be kell építeni Isten házába, a gyülekezetbe!

ÉVENKÉNTI ÜNNEPEK – A HÚSVÉT

„Az első hónapban, a hónapnak tizennegyedikén, estennen az Úrnak páskhája.” (3Móz 23:5)

„Évenként három ünnep volt: a húsvét, a pünkösöd és a sátoros ünnepek... E három ünnep közül húsvétkor jöttek el a legtöbben... A húsvét március végére vagy április elejére esett.” – JÉ 55.

Javasolt olvasmány: *Pátriárkák és Próféta*k, 500-506. (Az évenkénti ünnepek)

Vasárnap

május 15.

1. AZ ÉV ELSŐ ÜNNEPE

a. Mit ünnepeltek a zsidók Abib hónap 14-én, ami megegyezik a mai március végével, április elejével? 2Móz 12:5-7,11; 3Móz 23:5.

b. Milyen múlt és jövő eseményre mutat rá a húsvét? 2Móz 12:14,17; 13:3,4; Jn 19:14,15. Magyarázd el a lelki jelentését! 1Kor 5:7.ur.

„A hónap tizennegyedik napján este ünnepelték a páskát.” – PP 503.

„A páskának egyrészt emlékeztető, másrészt előremutató jelképes ünnepnek kellett lennie. Nemcsak az Egyiptomból való szabadulásra kellett emlékeztetnie, hanem arra a nagy szabadításra is előre kellett mutatnia, amelyet Krisztus visz majd véghez azzal, hogy kiszabadítja népét a bűn köteleiből.” – PP 233.

„A bárányt keserű füvekkel kellett enniük, ami Egyiptomban elszenvedett fogságuk keserűségére mutatott rá. Éppen így, amikor Krisztus testével táplálkozunk, akkor ezt mi is csak töredelmes szívvel tehetjük meg bűneink miatt.” – PP 234.

2. EGY JELKÉPES JELENTŐSÉG

a. Milyen értelemben vált Krisztus a mi húsvéti bárányunkká? Jn 6:51-58,63;

„A bárányt egészben kellett elkészíteni. Egy csontját sem volt szabad eltörni. Ekképpen 'Isten Báránya' – aki értünk halt meg – egyetlen csontjának sem volt szabad megtöretnie. 'Az ő csontja meg ne töreghessen' (Jn 19:36). Így jelképezte Krisztus áldozatának tökéletes voltát.

A bárány húsát meg kellett enni. Nekünk sem elegendő, ha csak bűneink bocsánatáért hiszünk Krisztusban. Hittel állandóan Krisztustól kell kapnunk az Ő Igéjén keresztül a táplálékot és lelki erőt... Az Úr Jézus elfogadta Atyja törvényét, életében megvalósította annak alapelveit és nyilvánkozta szellemét, valamint megmutatta jótékony erejét az emberi szívben. János azt mondja: 'Az Ige testté lett és lakozék mi közöttünk és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, aki teljes vala kegyelemmel és igazsággal' (Jn 1:14). Krisztus követőinek részeseknek kell lenniük az ő tapasztalatában. El kell fogadniuk Isten szavát úgy, hogy ez legyen indítéka tetteiknek. Minden cselekedetüknek Krisztus erejével el kell változnia az ő hasonlatosságára, és vissza kell tükröznie az ő jellemvonásait. Enniük kell Krisztus testét és inniük Krisztus vérének, különben nincs bennük élet. Krisztus lelkületének és munkájának kell megnyilatkoznia a tanítványok lelkületében és munkájában.” – PP 233. 234.

b. Mi követte a húsvét megünneplését? 2Móz 12:15-18; 3Móz 23:6.

„A páska ünnepét a kovásztalan kenyerek hét napig tartó ünnepe követte.” – PP 503.

„A kovásztalan kenyér használatának is megvolt a maga jelentősége. A páska-törvény kifejezetten hangsúlyozta azt az utasítást, amit a zsidók szigorúan be is tartottak gyakorlatukban, hogy az ünnep ideje alatt egy csipetnyi kovász se legyen található a házukban. Hasonló módon a bűn kovászát nekünk is el kell távolítani magunkból, ha meg akarjuk kapni az életünket és a táplálékunkat Krisztustól.” – PP 234.

c. Milyen értelemben akarja Isten, hogy új kovásztalan tésztává váljunk? 1Kor 5:7.er; 1Jn 5:18; Júd 1:24.

3. KOVÁSZ NÉLKÜL / BÜNTŐL MENTESEN

a. Mit jelképezett az, hogy a zsidók hét napig semmi kovászt nem fogyasztottak, s hogy minden kovászt eltávolítottak otthonaikból? 2Móz 12:19,20.

„A kovásztalan kenyér használatának is megvolt a maga jelentősége... A bűn kovászt nekünk is el kell távolítani magunkból, ha meg akarjuk kapni az életünket és a táplálékunkat Krisztustól.” – PP 234.

„A kovásztalan kenyér... a Megváltót jelképezte.” – JÉ 56.

b. Mondj példákat az Újszövetségből, ahol a kovász a bűn jelképe! Mt 16:6,12; Gal 5:9; 1Kor 5:8.

„A zsidóknál Mózes ideje óta szokás volt a kovászt eltávolítani házukból a húsvét idején, mert úgy tanulták, hogy azt a bűn jelképeknek tekintsek.” – JÉ 343.

c. Milyen új szertartással váltotta fel a húsvéti ünnepet Krisztus az Újszövetségi időben? Mt 26:18-20,26-29.

„Mikor tanítványaival [együtt Krisztus] megette a húsvéti vacsorát, akkor ezen ünnep helyébe vezette be azt a szolgálatot, amelynek nagy áldozata emlékjelül kellett szolgálnia. A zsidó nemzeti ünnep érvénye örökre megszűnt. Azt a szolgálatot, amelyet Krisztus akkor és ott elrendelt, figyelembe kellett és kell venni minden követőjének, minden országban és minden korszakban az idők végezetéig.

A húsvét az egyiptomi fogságból, rabszolgaságból való megszabadításnak a megemlékezésére szolgált. Isten parancsolta meg a zsidóknak azt, hogy évről-évre, mikor a gyermekek megkérdezik ennek az elrendelt ünnepnek értelmét, akkor a megszabadítás történetét újra és újra beszéljék el nekik. Ezt a csodálatos megszabadulást ilyen módon kellett frissen megtartani minden egyes nemzedék emlékezetében. Az Úrvacsorát Jézus annak a nagy szabadításnak a megemlékezésére rendelte el, amit Ő eszközölt ki halála eredményeként.” – JÉ 559.

d. Miért nem kell az úrvacsora bevezetése óta megünnepelni a húsvétot (páskhát)? Zsid 9:28; 10:8-10.

„Nagy Főpapunk bemutatta az egyedüli áldozatot, amely teljes mértékben elegendő volt megváltásunk érdekében. Amikor a kereszten feláldozta magát, tökéletes áldozatot hozott az emberek bűneiért.” – LHU 319.

4. AZ ÚRVACSORA

a. Milyen eseményre mutat rá az úrvacsora, úgy a múltban, mint a jövőben? 1Kor 11:26.

„Amikor a Megváltó feláldozta életét a Golgotán, a páska jelentősége megszűnt és helyébe az úrvacsora szertartását rendelte el, mint ugyanannak az eseménynek emlékezetét, amelynek a páska volt az előképe.” – PP 503.

„Az úrvacsorai istentisztelet Krisztus második eljövetelére mutat. Krisztus ezt arra szánta, hogy elevenen megtartsa ezt a reménységet a tanítványok elméjében. Valahányszor összejöttek, hogy megemlékezzenek Uruk haláláról, mindig beszámoltak arról, hogy Jézus miként vette a poharat és hálákat adván, adta azoknak, ezt mondván: Igyatok ebből mindnyájan; Mert ez az én vérem, az újszövetségnek vére, amely sokakért kiontatik bűnöknek bocsánatára. Mondom pedig nektek, hogy: Mostantól fogva nem iszom a szőlőtőkének ebből a terméséből mind ama napig, amikor újan iszom azt veletek az én Atyámnak országában’ (Mt 26:27-29). Megpróbáltatásaik közben mindig vigasztalást találtak Uruk visszatérésének a reménységében.” – JÉ 566.

„Amíg Krisztus másodszor is eljön hatalommal és dicsőséggel, ezt az isteni elrendelést [az úrvacsorát] kell ismételten megünnepelnünk.” – JÉ 559. 560.

b. Miért vezette be az Úr a lábmosás szertartását, amely megelőzi az úrvacsorai szertartást? Jn 13:12-14,34,35.

„Ez a szertartás [a lábmosás] nem annyira az ember értelméhez, mint inkább szívéhez szól. Erkölcsi és lelki természetének van szüksége rá. Ha Krisztus tanítványainak nem lett volna szüksége erre, nem hagyta volna rájuk ezt utolsó elrendelésként, az úrvacsora részeként. Krisztus olyan szertartást akart a tanítványokra hagyni, melyre igen nagy szükségük volt – mely kiszabadítaná őket az eddig elengedhetetlennek tartott szertartásokból, amelyeket az evangélium örömezetének elfogadása fölöslegessé tett, s tovább nem érvényesek. A régi szertartások folytatása Jahve megsértése lett volna. Testének evése, vérének ivása nem csupán a szent szolgálatkor, de az élet kenyerének naponkénti fogyasztásakor megelégtíti a lélek éhségét, ez lenne az Ő Igéjének befogadása és akarátának cselekvése.” – RH 1898. június 14.

5. AZ ELSŐ ZSENGE

a. Beszélj azon szertartásról, melyet a húsvét ünnepének második napján végeztek! 3Móz 23:10,11.

„A húsvétot a kovásztalan kenyerek hétnapos ünnepe követte. Az ünnep második napján az évi termés első zsengejét, egy kéve árpát mutattak be az Úrnak.” – JÉ 56.

b. Mit jelképezett az árpakéve, (az aratás első zsengeje) amelyet meglengettek az Úr előtt? 1Kor 15:20,23.

„Krisztus feltámadt a halottak közül első zsengejeként azoknak, akik elaludtak. Előképe volt a kévelengetésnek. Feltámadása éppen azon a napon következett be, mikor a kévelengetést kellett bemutatni az Úr előtt.” – JÉ 692.

c. Kiket jelképezett még az első zsenge kéréje? Mt 27:52,53; Jak 1:18; Jel 14:4.

„Az Istennek felajánlott kékék ábrázolták azt a nagy lelki aratást, amelynek a kalászait és kéréit be kellett takarítani Isten országa számára. Krisztus feltámadása az előképe és a záloga az igazak feltámadásának.” – JÉ 693.

SZEMÉLYES ÁTTEKINTŐ KÉRDÉSEK

- Mi volt a húsvét kettős jelentősége?
- Mit jelképez a kovásztalan kenyér?
- Mi volt a jelképes jelentése annak, hogy minden erjedtet eltávolítottak az izraelita otthonokból a húsvéti ünnep alatt?
- Mi a húsvét ünnepének újszövetségi formája?
- Mit jelképezett az, amikor a húsvéti ünnep második napján meglengették az árpakévet az Úr előtt?

ÉVENKÉNTI ÜNNEPEK – A PÜNKÖSD

„És tarts hetek ünnepét az Úrnak, a te Istenednek, a te kezednek szabad akarat szerint való adományával.” (5Móz 16:10)

„Az első zsenge bemutatását követő ötvenedik nap a pünkösöd volt, amelyet ugyancsak aratási ünnepnek és a hetek ünnepének neveztek.” – PP 503.

Javasolt olvasmány: *Apostolok Története, 25-30. (Pünkösöd)*

Vasárnap

május 22.

1. AZ ÉV MÁSODIK ÜNNEPE

a. Milyen más néven volt ismeretes a pünkösöd ünnepe? 2Móz 23:16.
er; 34:22.er.

b. Mikor tartották meg az ünnep első napját? 3Móz 23:15,16,21. Mi célból voltak az évenkénti ünnepek kijelölve?

„(Isten) az évenkénti ünnepeket is kijelölte, amelyeken a nemzet minden férfianak össze kellett gyülekeznie az Úr előtt és elhoznia neki hálaáldozatait és termésének első zsengeit, gyümölcseit. Isten mindezeknek az előírásoknak a célját is közölte velük. Ezek egyike sem származott korlátlan egyeduralma gyakorlásából. Ő ezen előírások mindegyikét Izrael javára adta. Az Úr azt mondta: 'Szent emberek legyetek én előttem' (2Móz 22:31) – méltók arra, hogy elismerjen benneteket a szent Isten.” – PP 268. 269.

c. Mit jelképezett az Úr előtt bemutatott két (kovászos) kenyér? Mit áldoztak még a két kenyér mellett? 3Móz 23:17-20.

2. A SZERTARTÁS JELENTŐSÉGE

a. Mit jelképezett az Újszövetség alatt az a két kenyér, amiket pünkösd ünnepén mutattak be? Jn 6:48,63; 14:16,18.

„Maga Krisztus vezette a zsidókat a pusztán át, és táplálta őket naponta a mennyei kenyérrel. Az az eledel a valódi mennyei kenyér előképe volt.” – JÉ 321.

„Amiképpen fizikai életünket az élelem tartja fenn, azonképpen lelki életünket Isten Igéje éteti. Minden léleknek Isten Igéjéből kell életet kapnia saját maga számára. Ahogyan magunknak kell ennünk, hogy táplálékhoz jussunk, úgy magunknak kell bevennünk az Igét is. Ne pusztán más értelmének a közvetítésével kapjuk meg. Gondosan tanulmányozzuk a Bibliát, kérjük Istentől a Szentlélek segítségét, hogy megérthessük Igéjét. Vegyünk egy verset, és agyunkat összpontosítsuk a feladatra, hogy megbizonyosodjunk a gondolatról, melyet Isten a versbe helyezett számunkra. Addig időzzünk a gondolat felett, míg sajátunkká nem válik, s megismerjük, 'mit szól az Úr.'” – JÉ 326.

b. Hogyan válhatunk az isteni természet részeseivé? 2Pt 1:4; Jn 14:17; 1Jn 3:24.

„Ha hiszemünket szilárdan Jézusra szegezzük, megerősödünk. Isten a legdrágább kijelentésekkel fogja megajándékozni éhező, szomjazó népét. Krisztust személyes Megváltónak ismerik meg. Amikor Igéjével táplálkoznak, rájönnek, hogy az lélek és élet. Az Ige lerombolja a természetes, földi természetet, és új életet ad Krisztus Jézusban. A Szentlélek Vigasztalóként hat a lélekre. Kegyelmének átalakító ereje által Isten képmása formálódik a tanítványban: új teremtés lesz. Szeretet veszi át a gyűlölet helyét, a szív isteni hasonlatosságot nyer. Ezt jelenti élni 'minden igével, amely Istennek szájából származik' (Mt 4:4). Ez a Kenyér evése, amely a mennyből száll alá.” – JÉ 326.

c. Hogyan gondoskodtak a szegényekről az aratás idején? 3Móz 23:22.

3. A JELKÉPEK BETELJESEDTEK

a. Mit tettek a tanítványok azon tíz nap alatt, mely Krisztus meny-nybemenetelétől pünkösöd napjáig tartott? Apcs 1:12-14.

„Komoly imában fordultak a tanítványok az Úrhoz, hogy adjon nekik készséget, hogy az emberek elé állhassanak és a mindennapi érintkezés folyamán olyan szavakat mondjanak, amelyek a bűnösöket az Üdvözítőhöz vezetik. Miközben minden véleménykülönbséget megszüntettek egymás között és minden elsőbbségi – vagy uralomvágy eltűnt szívükből, bensőséges keresztényi közösségben szorosan egybeforrtak...

Az előkészület ideje a mélységes, komoly töredelem és az önvizsgálat napjai voltak számukra. Érezték lelki szegénységüket és felülről, az Úrtól kérték a kenetet, mely alkalmassá teszi őket a lélekmentési munkákra. Nemcsak a maguk számára kértek áldást, hanem könyörögtek mások lelki üdvéért is. Tisztán látták, hogy az evangéliumot el kell vinniük az egész világnak, és buzgón könyörögtek azért az erőért, melyet Jézus megígért nekik.” – AT 25.

b. Mi történt a Krisztus feltámadása utáni ötvenedik napon? Apcs 2:1-4.

„A Lélek oly túláradva szállott az imádságban elmélyült és várakozó tanítványokra, hogy minden szívet magával ragadott. Az Örökkévaló hatalmasan nyilatkozott meg egyházának.” – AT 25.

c. Mi volt a közvetlen eredménye a Szentlélek teljes mértékű ki- árasztásának? Apcs 2:5-8.

„Az egybegyűltek között [Jeruzsálemben] tehát minden ismert nyelv képviselve volt. Az evangélium hirdetését ez a nyelvkülönbség nagyon akadályozta volna; Isten ezért csoda által pótolta az apostolok hiányosságát. A Szentlélek olyasvalamit tett értük, amit különben egész életükben sem vihettek volna végbe. Ezentúl tehát, miután minden nyelven tudtak beszélni, ahova működésük kiterjedt, hirdethették az evangélium igazságait külföldön is. Ez a csodálatos adomány a világ előtt erős bizonyíték volt arra, hogy megbízatásukat a menny pecsételte meg. Ettől kezdve az apostolok beszéde tiszta, egyszerű és határozott volt, akár anyanyelvükön, akár idegen nyelven beszéltek.” – AT 26. 27.

d. Hogyan magyarázta meg Péter apostol a szokatlan eseményt? Apcs 2:14-18.

4. BŐSÉGES ARATÁS

a. Ismertesd azt a lelkesítő jelenetet, amely pünkösd napján bekövetkezett! Apcs 2:38-41

„Igen érdekes eseményt szemlélhetünk [pünkösd napján]. Látunk embereket, akik minden irányból sereglenek, hogy meghallgassák a tanítványok bizonyágtételét arról az igazságról, mely a Jézus Krisztusban van. Odatolakodnak, megtöltik a templomot. Jelen vannak a papok és a főemberek is; arcuk még mindig gonoszságuk sötéttségét tükrözi, mert szívük telve van Krisztus iránti keserű gyűlölettel. Kezükről még nem mosták le a vért, melyet a világ Megváltójának megfeszítésekor ontottak. Azt hitték, hogy az apostolokat megfélemlítheti a gyilkosság és a súlyos elnyomatás, és íme itt látják őket rettenthetetlenül, Szentlélekkel telten. Sőt hallaniuk kell, amint nagy erővel és hatalommal hirdetik Jézus istenségét. Hallják a bátor kijelentéseket, hogy a nemrég megalázott, kigúnyolt, kegyetlen kezekkel megkorbácsolt és keresztre feszített Jézus: az Élet Fejedelme, akit Isten jobbjára emelt.

A jelenlevők közül néhányan tevékenyen részt is vettek Krisztus elítélésében és halálában. Hangjuk a csöcselék hangjával egyesült, amikor megfeszítését követelték...

Most pedig hallhatták a tanítványok kijelentését, hogy a megfeszített: Isten Fia volt. A papok és főemberek reszkettek. Meggyőződés és félelem lett úrrá a népen. Ezeket pedig mikor hallották, szívükben megkeseredének, és mondanak Péternek és a többi apostoloknak: Mit cselekedjünk atyámfiai, férfiak?’ (Apcs 2:37) A hallgatóság között voltak jámbor zsidók, akik őszintén hittek. A szónok beszédét kísérő erő meggyőzte őket a megfeszített Jézus messiási voltáról.” – AT 42. 43.

b. Mi szükséges ahhoz, hogy ez a dicsőséges esemény megismétlődhessen? Jóel 2:23; Zak 10:1.

„Amikor teljes szívvel odaszenteljük magunkat Krisztus szolgálatára, Isten el fogja ezt ismerni Lelkének mérték nélküli kiárasztásával, de ez nem fog megtörténni addig, amíg a gyülekezet nagyobb része nem működik együtt Istennel.” – CS 253.

5. AZ ERŐ ELŐFELTÉTELEI

- a. **Mi jellemzi azokat a szenteket, akikre ki fog áradni a Szentlélek a késői eső alatt? 1Kor 1:8.**

„Láttam, hogy nem lehet a felüdülés részese, aki nem győzött minden bűn, büszkeség, önzés, világszeretet, hazug szó, vagy cselekedet felett... Gondoljunk arra, hogy Isten szent és csak szent lények lakozhatnak közelében.” – TL 58. 59.

- b. **Hogy a Szentlélek teljes mértékét megkaphassuk, milyen testvéri kapcsolatnak kell kialakulni gyülekezetünk tagjai között, s mi kell legyen életünkben az első? Apcs 4:32; 1Kor 1:9,10; Fil 2:3,4.**

„Figyeljük meg, hogy Isten csak azután töltötte ki Lelkét, miután a tanítványok eljutottak a tökéletes egységre, mikor nem törekedtek többé a legmagasabb helyre. Teljes összhangban voltak. Félretettek minden nézeteltérést. A Lélek kitöltése után ugyanazt a bizonyágtételt halljuk róluk. Figyeljük csak a szavakat: 'A hívók sokaságának pedig szíve-lelke egy vala.' (Apcs 4:32) Annak Lelke éltette a hívók egész gyülekezetét, aki meghalt, hogy a bűnösök élhessenek.

A tanítványok nem maguknak kérték az áldást. A lelkekért érzett felelősség terhe nehezedett rájuk. El kellett juttatniuk az örömhírt a föld végső határáig, s ehhez igényelték a Jézus által ígért erő adományát. Ekkor következett be a Szentlélek kitöltése, s egyetlen nap alatt ezrek tértek meg.

Ma is így lehetne. A keresztények tegyenek félre minden széthúzást, viszályt, egyenetlenséget, s adják át magukat Istennek, hogy menthessék az elveszetteket. Kérjék hittel a megígért áldást, s az meg is érkezik.” – 8B 10.

Péntek

május 27.

SZEMÉLYES ÁTTEKINTŐ KÉRDÉSEK

- Mi volt a második évenkénti ünnep a zsidók között?
- Mi az újszövetségi jelentése a két (kovászos) kenyérnek?
- Hogyan teljesedett ki a pünkösdi ünnepe Krisztus feltámadása után?
- Hogyan magyarázta meg Péter apostol ugyanazon időben a Szentlélek kiárasztását?
- Hogyan és mikor fog a pünkösdi tapasztalat megisméltódni?

ELSŐ SZOMBATI ADAKOZÁS Észak Kivu a Kongói Demokratikus Köztársaság részére

2011. június 4.
szombat

Észak Kivu a Kongói Demokratikus Köztársaság egyik tartománya, amely ország Közép-Afrikában található. Ez a tartomány az ország keleti részén található, Ruandával és Burundival határos.

A Reformáció üzenetét a kongói nép örömmel fogadta. 2006-ban ruandai hívők érkeztek Észak Kivu tartományba, ahol szórólapokat osztogattak, és Bibliatanulmányozásokat vezettek. Ez ébredéshez vezetett azon a területen.

Egy évvel később 12 lélek kereszttelkedett meg s egyesült a gyülekezettel. Jelenleg 400 megkeresztelt tagunk van. A munka állandó fejlődésben van ezen a vidéken.

Szomorú ezt mondani, de testvéreinknek nincs istentiszteleti helye, s nekik hő vágyuk, hogy egy imaházat építsenek az Úrnak, de nincs hozzá pénzük a folytonos háborús körülmények miatt, amelyek azon országrészben fennállnak. A hívők többsége egyik napról a másikra él azon adományokból, amelyeket különféle magánszervezetek adnak.

Ezért fordulunk felhívással a világon élő összes testvéreinkhez s barátainkhoz. Mindenekelőtt azért imádkozunk, hogy Isten érintse az adakozók szívét, hogy az e célra gyűjtött adomány bőséges lehessen, hogy az Úr legyen megdicsőítve, s hogy az üdvösség üzenete jusson el minden törzshöz, néphez és nemzetséghez.

Előre is köszönjük bőkezű hozzájárulásokat ezen épület felépítéséhez.

Manuel Henda, az Afrikai Régió helyettes titkára

ÉVENKÉNTI ÜNNEPEK – AZ ENGESZTELÉS NAPJA

„Ugyanennek a hetedik hónapnak tizedikén az engesztelés napja van.” (3Móz 23:27)

„Évenként egyszer az engesztelés nagy napján, a főpap bement a szentek szentjébe, hogy megtisztítsa a szentélyt.” – PP 312.

Javasolt olvasmány: *A Nagy Küzdelem, 372-377. (Mi a szentély?)*

Vasárnap

május 29.

1. A KÜRTZENGÉS ÉS A SZENTÉLY ÜNNEPE

a. Milyen ünnep jelezte az engesztelés napjának közeledtét? 3Móz 23:24,25; 4Móz 29:1.

b. Milyen ünnep követte a nagy engesztelési napot, miután a betakarítást befejezték? 3Móz 23:34-36,40-43; 5Móz 16:13-15.

„Veszteséget szenvedünk, ha elhanyagoljuk a közösségi összejövetel ama előjogát, hogy egymást Isten szolgálatára erősítsük és bátorítsuk. Szavának igazsága elménkben elveszti élénkségét és fontosságát. Szívünkben a szent befolyás általi megvilágosodás és ébredés megszűnik és lelkiekben hanyatlunk... Valamennyien egy Atyának gyermekei vagyunk és boldogságunk egymástól függ. Isten és az emberiség igényt tart ránk. Természetünk szerinti társadalmi igény helyes ápolása testvéreinknél rokonszenvenné tesz, és erőfeszítéseinkben boldogságot ad az, hogy másokat boldoggá tegyünk.

De a sátoros ünnep nem csupán emlékünnep, hanem jelkép is volt. Nemcsak a pusztai vándorlást láttatta, hanem mint az aratás ünnepe, a föld gyümölcsének bemutatását is ünnepelte és előre mutatott a végső begyűjtés nagy napjára, amikor az Aratás Ura elküldi aratóit, hogy egybegyűjtsék a konkolyt a tűzre, a búzát pedig az ő csűrébe.” – PP 504. 505.

2. A MEGBOCSÁTOTT BŰNÖK ÉS AZ ELTÖRÖLT BŰNÖK

a. Mi történt a naponkénti engesztelési szolgálat során? 2Móz 29:39; 3Móz 4:13-20.

„A bűnáldozatokban, amelyeket az év folyamán bemutatnak, a bűnös helyett helyettest fogadtak el; az áldozati állat vére azonban nem nyújtott teljes engesztelést a bűnért. Csak eszköz volt, amellyel a bűnt átvitték a szentélybe. A vér feláldozásával a bűnös elismerte a törvény tekintélyét, megvallotta törvényszegését és kifejezte hitét abban, aki majd elveszi a világ bűneit; de ezzel még nem szabadult meg teljesen a törvény kárhovatásától.” – PP 355. 356.

„A vér az elveszett bűnöst képviselte, bűnét pedig az áldozat hordozta. Az áldozat vére a pap bevitte a szentélybe, és a függöny elé hintette. A függöny mögött volt a frigidárium, és benne a bűnös által megsértett törvény. E szertartással a bűn a vér útján jelképesen átkerült a szentélyre.” – NK 374.

b. Honnan tudjuk azt, hogy a bűnök megbocsátása és a bűnök eltörlése két különböző dolog? Ez 18:24; Mt 18:32-35.

„Így jelképesen az áldozat vére eltávolította a bűnt a bűnbánóról, de a bűn ott maradt a szentélyben az engesztelés napjáig.” – PP 315.

„Csak akkor válhatunk igazgá, és ebben van az egyedüli biztonságunk, ha bűneinket megbánjuk és bevalljuk Isten előtt. Érezzük, hogy bűnösök vagyunk, hitet gyakorolunk a mi Urunk Jézus Krisztusunkban, aki csak egyedül képes arra, hogy megbocsássa bűneinket, és betudja nekünk az Ő igazságosságát. Amikor a felüdülés idei el fognak jönni az Úrnak színétől, akkor a bűnbánó lélek bűnei – aki elfogadta Krisztus kegyelmét, és győzött a Bárány vére által – kitöröltetnek a mennyei könyvekből, és Sátánra lesznek helyezve, a bűnbakra, a bűn szerzőjére, és soha többé emlékezés arról nem lesz. A győzők bűnei kitöröltetnek a mennyei könyvekből, s nevük meg fog maradni az élet könyvében.” – ST 1895. május 16.

3. AZ ENGESZTELÉS NAPJA

- a. Mikor volt az engesztelés napja a szentélyben lévő bűnök eltávolítására? 3Móz 23:27.
-
- b. Habár az emberek bűnei a naponkénti engesztelési szolgálatban megbocsáttattak, bűneik még mindig megmaradtak – a szentélyben voltak összegyűjtve. Milyen szertartást kellett elvégezni egyszer egy évben, amikor az elkövetett bűnöket jelképesen eltörlték? 3Móz 16:16.
-
- c. Az engesztelés napján milyen szertartást végeztek el a főpaphoz hozott két kecskebakon az emberek bűnei eltörléséért és a szentély megtisztításáért? 3Móz 16:7-10.
-
- d. Mit kellett tennie a főpapnak, mielőtt elvégezhetette a népért az engesztelést? 3Móz 16:11.
-
- e. Hogyan zajlott le a bűnért való áldozati szertartás a kecskebakokkal? 3Móz 16:15-19. Kit jelképezett az áldozati állat? Jn 19:13-15; 1Kor 15:3.
-

„Azt a kecskét, amelyre az Úrért való sors esett, megölték bűnáldozatként a népért. Vérért a pap bevitte a függöny mögé, majd a fedélre és a fedél elé hintette. Hintett belőle a füstölő oltárra is, amely a függöny előtt állt.” – NK 374. 375.

- f. Amint a szentély megtisztított „Izrael fiainak minden tisztátalanságától”, mit tett a főpap azon bűnökkel? 3Móz 16:20-22.
-

4. A SZENTÉLY MEGTISZTÍTÁSA

a. Milyen közelegő eseményt jeleztek a trombiták hangjai, tíz nappal előre (4Móz 29:1), így figyelmeztetve a népet? Mit várt el mindenkitől az Úr az engesztelés napján? 3Móz 16:29,30; 23:27,32.

b. Mi történt azokkal, akik nem sanyargatták meg lelküket e nagy napon? 3Móz 23:29,30. Mi fog történni azokkal, akik szándékosan vétkeznek, miután megismerték az igazságot? Zsid 10:26-31.

„A bűnnel szemben, bárhol van is ’a mi Istenünk megemésztő tűz’ (Zsid 12:29). Mindazokban, akik alávetik magukat hatalmának, Isten Lelke megemészti a bűnt. De ha az ember ragaszkodik a bűnhöz, azonosul is vele. Azután pedig Isten dicsősége, amely elpusztítja a bűnt, el kell, hogy gogy pusztítsa a bűnöst is.” – JÉ 80.

c. Mit jelképezett az ószövetségi engesztelési nap? Péld 16:6; Zsid 9:11-14,25-28.

„Krisztus vére megszabadította a bűnbánó bűnöst a törvény kárhovatásától, de a bűnt nem törölte el. A bűn feljegyezve áll a szentélyben a végső engesztelésig. Így jelképesen az áldozat vére eltávolította a bűnt a bűnbánóról, de a bűn ott maradt a szentélyben az engesztelés napjáig.

Az utolsó ítélet nagy napján a halottak ’megítéltetnek azokból, amik a könyvekbe voltak írva, az ő cselekedeteik szerint’ (Jel 20:12). Azután Krisztus engesztelő vére minden bűnbánó bűneit kitörli a mennyei könyvekből. Így a szentély szabaddá és megtisztítottá lesz a bűn feljegyzésétől. A földi szolgálatban az engesztelés nagy művét vagy a bűnök eltörlését ábrázolták az engesztelés napjának szolgálatai – a földi szentély megtisztítása, amelyből a bűnáldozat vérével kellett eltávolítani azokat a bűnöket, amelyek megfertőzték.

Amint a végső engesztelés alkalmával az igazak bűneit kitörlik a mennyei könyvekből és soha többé nem emlékeznek meg azokról, és senkinek sem jut az az eszébe, úgy itt jelképesen kivitték azokat a pusztába és örökre elkülönítették a gyülekezettől.” – PP 315.

5. ÉLET VAGY HALÁL KÉRDÉSE

- a. Milyen hasonlóság látható a 3Móz 16:21. versben szereplő bűnbak és a Jel 20:1-3. versekben bemutatott Sátán között?

„Mivel Sátán a bűn szerzője és közvetlen felbujtó minden bűnre, amelyek Isten Fiának halálát okozták, az igazság úgy kívánja, hogy Sátán szenvedje el a végső büntetést.” – PP 315.

- b. Milyen figyelmeztetés segíthet nekünk abban, hogy megmenekülhessünk a bűn és a bűnösök pusztulásakor? Péld 16:3; Apcs 3:19. Említs néhány példát a hamis bűnbánatról! 2Kor 7:10; 1Sám 15:24; Mt 27:3,4.

„Isten a bizonyágtételek korlátaival védőfalakat emelt körülötted, hogy megőrizzenek téged az ellenség tetszetős csábításaitól, de te lerombolod ezeket és mindent megteszel, hogy követhesd saját hajlamaidat. Bűneid miatti bánkódásod hasonlít azokéhoz, mint akik a régi időkben megszaggatták ugyan ruháikat, hogy kimutassák bánatukat, de szívükben mégsem szomorkodtak. Nincs helyes fogalmad a bűnről. A tisztátalan gondolatok és cselekedetek súlyos voltát nem érzed. Gondolkodásod érzéki, és majdnem mindig ezekről gondolkodsz. Ha valóban bánkódnál bűneid felett, ha tényleg elismernéd helytelenségeidet, akkor olyan bűnbánatot tanúsítanál, amit nem kell majd megbánnod.” – TSB 169.

- c. Kiben van a mi egyedüli reményünk? Rm 5:6-11.

SZEMÉLYES ÁTTEKINTŐ KÉRDÉSEK

- a. Mi volt a jelentősége az engesztelési napnak, ami egyszer volt egy évben? Mikor volt ez?
- b. Mi volt a különbség a naponkénti és az évenkénti engesztelés között?
- c. Mi volt a különbség a bűnök bocsánata, s a bűnök kitörlése között?
- d. Mi volt a jelképes jelentése a szentélybe vitt két kecskebagnak?
- e. Magyarázd meg a párhuzamot a bűnbak végzete és Sátán végzete között!

DÁNIEL PRÓFÉTA LÁTOMÁSA

„Te pedig, Dániel, zárd be e beszédek, és pecsételd be a könyvet a végső időig: tudakozzák majd sokan, és nagyobbá lesz a tudás.” (Dán 12:4)

„Az a világosság, amelyet Dániel kapott Istentől, különösen az utolsó időkre szól... Látomásai szemünk előtt teljesednek, s a megjövendő események hamarosan bekövetkeznek.” – BL 48.

Javasolt olvasmány: *Próféták és Királyok, 343-345. (A foglyok hazatérése)*

Vasárnap

június 5.

1. ÓKORI BIRODALMAK A PRÓFÉCIÁKBAN

a. Mutasd be azon elvet, ahogyan a világ legfőbb Ura közreműködik a nemzetek történelmében! Ezé 21:27,28; Dán 2:21; 4:32.

„A cselekvés színterére lépő nemzetek azért foglalhatják el helyüket a földön, hogy megmutatkozzék, betöltik-e a 'Vigyázó' és a 'Szent' szándékát.” – PK 331.

b. Mit tanulhatunk meg abból, ahogyan a nemzetekre vonatkozó próféciaik pontosan teljesedtek? Ésa 46:9,10.

„A nemzetek történelme nekünk is szól. Minden népnek és minden egyes embernek megvan a helye Isten csodálatos tervében. Az egyének és nemzetek megmérése ma folyik. A mérleg annak kezében van, aki soha nem téved. Mindenki maga határoz sorsáról, Isten pedig mindent kezében tartva megvalósítja saját szándékát...”

Mindazt nyomon követhetjük a történelem lapjain, aminek a prófécia szerint napjainkig be kell következnie, és biztosak lehetünk abban, hogy mindaz, ami még hátra van, be fog teljesedni a maga idejében.” – PK 332.

2. NÉGY KIRÁLYSÁG EGYMÁS UTÁN

a. Mit látott Dániel prófétai látomásban Belszár király uralkodásának harmadik évében? Dán 8:3,4. Hogyan magyarázta meg Gábrriel angyal a kétszarvú kos jelentését? Dán 8:20.

b. Milyen magyarázatot adott az angyal a szőrös kecskebakról, amely leütötte a kost? Dán 8:5-7,21,22.

c. Miután Nagy Sándor négy tábornoka felosztotta a görög birodalmat, amit ő alapított, hogyan mutatta meg Isten Dánielnek a következő világbirodalmat? Dán 8:8; 7:7.

d. Milyen szörnyű büntettet követett el ez a kegyetlen hatalom? Apcs 4:26,27.

„A keresztény korszak első századai során a Krisztus és népe ellen indított harcban Sátán fő ügyvivője a római birodalom volt. E birodalomban a pogány vallások uralkodtak. Így míg a sárkány elsősorban Sátánt személyesíti meg, másodlagos értelemben a pogány Róma szimbóluma.” – NK 391.

e. Milyen felismerés hozhat nekünk vigaszt e sötét világban uralkodó gonoszság közepette is? Dán 2:20-22; Apcs 15:18.

„A prófécia felvázolta a világ nagy birodalmainak – Babilónia, Médó-Perzsia, Görögország és Róma – emelkedését és útját. Mindegyiküknél – mint a kevésbé hatalmas nemzeteknél is – a történelem megismételte önmagát. Mindegyiknek volt próbaideje; mindegyik kudarcot vallott, dicsőségük megfakult, hatalmuk elmúlt.

A nemzetek elutasították a mennyei elveket, és ezzel saját pusztulásukat munkálták. De az isteni, a mindent legyőző akarat megnyilvánult minden korszakban.” – PK 331.

3. A KIS SZARV FELEMELKEDÉSE

a. **Mi figyelhető meg a tíz szarv közül az egyikről Dániel látomásában, és mit jelent ez? Dán 8:9-11,24,25; 7:8.**

„Dániel ezt mondja a kis szarvról, azaz a pápaságról: 'Véli, hogy megváltoztatja az időket és törvényt' (Dán 7:25). Pál pedig ugyanezt a hatalmat 'a bűn emberé'-nek nevezi, aki Isten fölé emeli magát." – NK 397.

b. **Mit mond a prófécia az Újszövetségben a kis szarvról, amikor az már egy vallási/politikai hatalommá nőtte ki magát? 2Thess 2:3,4; Jel 13:2-8.**

c. **Milyen más neveken van megemlítve ez a hatalom az Újszövetségben? Mikor és hogyan fog majd ez a hatalom véget érni? Dán 7:11,26; Jel 17:5,16; 18:7,16,18,20.**

d. **Milyen kérdés fogalmazódott meg a prófétában, hallva a két angyal beszélgetését? Milyen választ kapott rá? Dán 8:12-14.**

e. **Dániel könyve 8. fejezetében az igazságot, a szentélyt és a Fejedelem seregét lábbal tapossa a kis szarv 2300 prófétai napig (vagyis 2300 évig). Dániel 7. fejezetében ugyanaz a vallási/politikai hatalom uralkodik az ítéletig. Dán 7:19-22. Következésképpen, milyen nagy esemény történt a 2300 éves időszak végén Isten tervében?**

„Mind Dániel próféciája: 'Kétezer és háromszáz estvéig és reggelig, azután megtisztítatik a szenthely'(8:14. angolban), mind pedig az első angyali üzenet: 'Féljétek az Istent, és néki adjatok dicsőséget; mert eljött az Ő ítéletének órája', a vizsgálati ítéletre és a szentek szentjében szolgáló Krisztusra... hívta fel a figyelmet." – NK 378.

f. **Milyen esemény után, és milyen időszak végére helyezi a Biblia a vizsgálati ítélet kezdetét? Dán 7:25,26; Jel 11:2,3,18,19.**

4. „A PUSZTÍTÓ UTÁLATOSSÁG”

a. Hogyan figyelmeztette Jézus az ő tanítványait a „pusztító utálatosság”-ra, amelyet Dániel látott látomásában? Mt 24:15-20.

„Amikor a bálványimádó rómaiak kitűzik hadijelvényeiket a szent térségen, amely több száz méteres sávban vette körül a város falait, akkor Krisztus követői meneküljenek. Amikor az intő jel feltűnik, akik meg akarnak menekülni, ne késlekedjenek! Látva a menekülésre intő jelet, azonnal engedelmeskedjenek egész Júdeában és magában Jeruzsálemben is. Aki éppen a háztetőn van, ne menjen be a házba, még azért sem, hogy a legértékesebb kincseit megmentse! Aki a mezőn vagy a szőlőben dolgozik, ne időzzön azzal, hogy visszatér a felső ruhájáért, amelyet levetett arra az időre, amíg a nap hevében dolgozik! Egy pillanatig se tétovázzon, nehogy a többiekkel együtt elpusztuljon!” – NK 24. 25.

b. Milyen értelemben tekinthetjük ma egy második felhívásnak a „pusztító utálatosság”-ról szóló figyelmeztetést? Hasonlítsd össze a Dániel 8:13; 9:26,27; 11:31; 12:11. bibliaverseket!

„Nincs messze az idő, amikor az első tanítványokhoz hasonlóan kénytelenek leszünk elhagyatott, magányos helyeken menedéket keresni. A júdeai keresztényeknek Jeruzsálem ostroma volt a jel a menekülésre. Így szolgál majd figyelmeztetésül nekünk az, amikor az államhatalmat [az Egyesült Államokban] arra használják fel, hogy kikényszerítsék a pápaság „szombatjának” [a vasárnapnak] megünneplését. Ekkor érkezik el az az idő, hogy elhagyjuk a nagyvárosokat, és felkészüljünk a kisebb városok elhagyására is, s a hegyek közé, eldugott helyekre vonuljunk vissza.

Évek óta többször is különleges világosságot kaptam arra vonatkozóan, hogy munkánk központjait ne a nagyvárosokba tömörítsük. A városok nyüzsgése és kavargása, a különféle egyesülések és sztrájkok miatti állapotok nagyban hátráltatják majd a munkánkat. Egyre erősödik a törekvés arra, hogy a különböző szakmákban dolgozókat a bizonyos nagyobb egyesülések, szövetségek igájába hajtsák. Ez nem Isten terve, hanem olyan hatalomé, amelyet semmilyen körülmények között sem ismerhetünk el...

Tanítsátok népünket arra, hogy menjenek a városokból vidékre, ahol hozzájuthatnak egy kis darab földhöz, s ott hont teremthetnek maguknak és gyermekeiknek...

Hamarosan olyan viszálykodás és zűrzavar lesz a városokban, hogy az elmenni vágyók nem fogják tudni elhagyni azokat.” – Mar 191.

5. AZ IDŐ SÜRGETÉSE

- a. Szemeinkkel látva a prófécia beteljesedését, milyen bátorító szavakat szívleljünk meg? Préd 7:7; Júd 1:21.
-

„A próféciák, amelyeket a nagy VAGYOK adott Igéjében, az eseményeket – a múlt örökkévalóságától a jövő örökkévalóságáig – láncszemekként egymáshoz kapcsolják, és megmondják, hol állunk ma a korszakok folyamatában, és mit várhatunk az eljövendő időben...

Mindenki számára rendkívül nagy jelentőségű időben élünk. Uralkodók és államférfiak, bizalmi állású és hatósági emberek, minden társadalmi osztályból való gondolkozó férfiak és nők figyelme a körülöttünk zajló eseményekre szegeződik. Figyelik a nemzetek egymás közti viszonyát. Észreveszik, hogy milyen feszültség uralkodik minden területen. Ráébrednek arra, hogy valami súlyos és döntő esemény van készülóban – hogy a világ rettenetes válság küszöbén áll.” – PK 332.

SZEMÉLYES ÁTTEKINTŐ KÉRDÉSEK

- a. Milyen királyságot jelképezett a kétszarvú kos Dániel próféta látomásában?
- b. Kit jelképezett a szőrös kecskebak az ókori történelemben, aki legyőzte a kost? Kiket jelképezett a négy szarv, ami az eltörtetett nagy szarv helyébe nőtt?
- c. Kit jelképezett a „kis szarv”, amely a négy szarv közül az egyikből (a macedóniai tartományból) nőtt ki?
- d. Hogyan beszélt Jézus arról a kétszeres próféciáról, ami a Dánielnek bemutatott „pusztító utálatosság”-ról szól?
- e. Miután az a vallási/politikai hatalom elvesztette a főhatalmát – amit a kis szarv jelképezett – milyen munkának kellett a mennyei szentélyben megkezdődnie?

DÁNIEL LÁTOMÁSA

ELSŐ RÉSZÉNEK MAGYARÁZATA

„Én eljöttem, hogy megjelentsem; mert te kedves vagy: vedd eszedbe azért a szöveget, és értsd meg a látomást!” (Dán 9:23)

„A 8. fejezetben leírt látomásban volt egy olyan fontos pont – nevezetesen az idő, a 2300 napos időszak – amely megmagyarázatlan maradt. Ezért az angyal, amikor folytatta magyarázatát, főleg az idő kérdésével foglalkozott.” – NK 291.

Javasolt olvasmány: *A Nagy Küzdelem*, 290-294. (Egy amerikai reformátor)

Vasárnap

június 12.

1. DÁNIEL PRÓBÁLJA MEGÉRTENI A LÁTOMÁST

a. Mi történt Dániellel, mielőtt Gábiel angyal befejezhette volna a 2300 próféta nap magyarázatát arról, ahogyan a kis szarv a lábával taposta és pusztította a szentélyt? [Dán 8:25-27.](#)

b. Miután Gábiel angyal eltávozott, mi volt Dániel fő gondja? Milyen választ próbált megtalálni Jeremiás próféta írásaiból? Milyen terhet tárt fel az ő imájában? [Dán 9:2, 17-19.](#)

c. Mit kell megtanuljunk Dániel magatartásából, ahogy a Magaságoshoz folyamodott az ő könyörgésében? [Dán 9:3-11.](#)

„Siess, míg a kegyelem váraozik; jöjj, bűnbánó lelkülettel, töredelemmel valld be bűneidet, s Isten majd nagylelkűen megbocsát...”

Várározz mélységes alázattal Isten előtt! Ezen órától kezdve határozd el, hogy az Úré leszel, végzed minden kötelességedet, feltétlenül bízz a nagy engesztelésben. Ha ezt teszed, nincs mitől félned.” – 5B 353.

2. GÁBRIEL VISSZATÉR TOVÁBBI MAGYARÁZATTAL**a. Hogyan válaszolt Isten Dániel bűnbánati imájára? Dán 9:20,21.****b. Miután Gábiel megmagyarázta a látomás egy részét (Dán 8:11-14,25,26), milyen céllal tért vissza Dánielhez? Dán 9:22,23.**

„Isten azzal a kifejezett céllal küldte az angyalt Dánielhez, hogy megmagyarázza neki azt a pontot, az időre vonatkozó kijelentést, amelyet nem értett meg a látomásban: 'kétezer és háromszáz estvéig és reggelig, azután megtisztítatik a szenthely.' (Dán 8:14. angolban)” – NK 291. 292.

c. Hogyan magyarázta meg Gábiel angyal a 2300 próféta napról szóló látomás első részét? Dán 9:24.

„Dániel könyörgése után 'hogy eszébe vegye a szózatot és megértse a látomást' ezek voltak az angyal legelső szavai: 'Hetven hét szabatott a te népedre és szent városodra.' Az itt 'szabatott'-nak fordított szó betű szerint azt jelenti, hogy 'levágni'. A hetven hét, amely 490 évet jelent, az angyal kinyilatkoztatása szerint 'leszabatik', és elsősorban a zsidókra vonatkozik. De miből szabatik le? Mivel a 2300 nap a 8. fejezetben említett egyetlen időszak, minden bizonnyal ez az az időszak, amelyből a hetven hét 'leszabatik'. A hetven hét tehát része a 2300 napnak, és a két időszaknak egyszerre kell kezdődnie. Az angyal kijelentette, hogy a hetven hét Jeruzsálem helyreállítási és felépítési parancsának kiadásakor kezdődik. E dátum megtalálása esetén a 2300 napos hosszú időszak kiindulási pontja is megállapítható.

Ezsdrás könyvének 7. fejezetében megtaláljuk a rendeletet (12-26 v.). Legteljesebb formájában Artaxerxes, Perzsia királya adta ki i. e. 457-ben. De Ezsdrás 6:14. verse szerint az Úr háza Jeruzsálemben 'Czirus, Dárius és Artaxerxes, perzsiai királyok parancsolatjából' épült fel. Ez a három király – a rendelet kiadásával, megerősítésével és kiegészítésével – járult hozzá ahhoz, hogy a 2300 éves prófécia teljesedése elkezdődhessen. Ha az i. e. 457. évet, a rendelet kiegészítésének idejét tekintjük a szózat kezdetének, akkor a hetven hétre vonatkozó prófécia minden részletének beteljesedése felismerhető.” – NK 292.

3. FONTOS PRÓFÉCIÁK TELJESEDTEK

a. Hogyan osztotta fel Isten hírnöke a hetven prófétai hetet, amiről Dániel látomásában hallott? Dán 9:25.

„Artaxerxes rendelete i. e. 457 őszen lépett életbe. Ettől az időtől számítva a 483. év [a 69 prófétai hét] i. sz. 27 őszéig terjedt. Ekkor teljesedett ez a prófécia. A Messiás szó 'Felkent'-et jelent. I. sz. 27 őszen Krisztust Keresztelő János megkeresztelte, a Lélek pedig felkente. Péter apostol bizonyoságot tesz arról, hogy 'a názáreti Jézust mint kené fel... az Isten Szentlélekkel és hatalommal' (Apcs 10:38).” – NK 327.

b. Hogyan magyarázta el az angyal a 490 éves időszak utolsó prófétai hetének zsidó népre szabott részét? Dán 9:27.er.

„'És egy héten át sokakkal megerősíti a szövetséget.' Az itt szemléltetett 'hét' a hetven közül az utolsó; annak az időszaknak az utolsó hét éve, amelyet Isten elsősorban a zsidóknak adott. Az i. sz. 27-34-ig terjedő idő alatt Krisztus először személyesen, majd pedig tanítványai által főképpen a zsidóknak hirdette az evangéliumot. Amikor a tanítványok elindultak az Isten országának jó hírével, a Megváltó ezt az utasítást adta nekik: 'Pogányok útjára ne menjetek, és samaritánusok városába ne menjetek be; hanem menjetek inkább Izrael házának eltévelyedett juhaihoz' (Mt 10:50).” – NK 293.

c. Mi történt az utolsó prófétai hét közepén? Dán 9:27.kr.

„'A hét felén véget vet a véres áldozatnak és az ételáldozatnak.' I. sz. 31-ben, három és fél évvel keresztsége után, Urunkat keresztre feszítették. A Golgotán bemutatott nagy áldozattal lezárult az áldozati rendszer, amely négyezer éven át előremutatott az Isten Bárányára. Az előkép találkozott a valósággal, és ez véget vetett a ceremóniális rendszer véres és ételáldozatainak.” – NK 293.

4. A HETVEN HÉT VÉGET ÉR

a. **Mi történt az utolsó prófétai hét végén? Apcs 7:59,60; 8:1-5; 13:46,47; 22:21.**

„A főképpen a zsidóknak adott hetven hét, illetve 490 év, amint láttuk, i. sz. 34-ben ért véget. Ekkor István mártíromságával és Krisztus követőinek üldözésével – ami a szanhedrin intézkedésére történt – e nemzet megpecsételte állásfoglalását: az evangélium elutasítását. A tanítványok ezután a megváltás üzenetét, amely most már nem korlátozódott a választott népre, a világnak hirdették.” – NK 293.

b. **Miután a hetven prófétai hét véget ért i.sz. 34-ben, mi történt Jeruzsálem városával és a templommal? Dán 9:26,27; Mt 24:15,16,1,2.**

„A hódítók mind a várost, mind a templomot földig lerombolták, és a szent építmény helyét felszántották, 'mint szántóföldet' (Jer 26:18). Az ostrom alatt és az azt követő mészárlás során több mint egymillió ember pusztult el. A túlélőket pedig fogságba vitték, rabszolgának adták el, Rómába hurcolták, hogy emeljék a győző diadalmenetének pompáját, vadállatok elé dobták az amfiteátrumban, vagy szétszórták őket, hogy vándorként járják a világot.” – NK 32. 33.

c. **Milyen felelősséget vettek a zsidók magukra, amikor ezt kiáltották: „Az ő vére mi rajtunk, és a mi magzatainkon”? Mt 27:25.**

„A zsidók, amikor rátekintettek Isten meggyötört Bárányára, így kiáltottak: 'Az ő vére mirajtunk és a mi magzatainkon' (Mt 27:25). Ez a szörnyű kiáltozás felszállt Isten királyi székéhez. Azt az ítéletet, amit ezzel kimondtak magukra, feljegyezték a mennyben. Ezt a kijelentésüket Isten meghallgatta. Isten Fiának a vére állandó átokként ott volt gyermekeiken és gyermekeik gyermekein.

Rettenetes módon valósult ez meg Jeruzsálem pusztulásakor. Borzalmas módon látszott ez meg a zsidó nép helyzetében.” – JÉ 647.

5. ÖSZINTE KUTATÓK JUTALMA

- a. **Mit mondott az Úr angyala a 2300 napról? Dán 8:26. Hogyan találták meg az adventi úttörők a 2300 prófétai nap végének időpontját 1844-ben? Mit tanulhatunk meg tapasztalataikból? 5Móz 4:29; 29:29; Jn 7:17.**

„Eddig a prófécia minden egyes részlete szemmel láthatóan teljesedett. A hetven hét kezdete kétségkívül i. e. 457-re, letelte pedig i. sz. 34-re tehető. Ebből az évszámból kiindulva nem nehéz megtalálni a 2300 nap végét. Ha a 2300-ból leszabjuk a hetven hetet – a 490 napot – marad 1810 nap. A 490 nap végétől számított 1810 napnak még be kell teljesednie. Az i. sz. 34-ben kezdődő 1810 év 1844-ig terjed. A Dán 8:14 versében említett 2300 nap tehát 1844-ben ér véget. E nagy prófétikus időszak lejártakor, az angyal bizonyágtétele alapján: 'Megtisztíttatik a szenthely' (Dán 8:14. angolban)." – NK 293. 294.

„[Krisztus] ma is megérteti Igéjét mindenkivel, aki Őt őszinte szívvel keresi. Akik Isten Igéje tanulmányozása közben engedik, hogy a Szentlélek fényt hintsen szívükbe, azok megértik az Igét, és nem maradnak sötétségben. 'Ha valaki cselekedni akarja az ő akaratát – mondta Krisztus – megismerheti e tudományról, vajon Istentől van-e, vagy én magamtól szólok' (Jn 7:17). Akik az igazság világosabb megértéséért járulnak Krisztushoz, azok előtt feltárja a mennyek országának titkait. E titkokat megértik azok, akik vágyakoznak az igazság megismerésére." – KP 19.

SZEMÉLYES ÁTTEKINTŐ KÉRDÉSEK

- Mi volt Dániel gondja a Dán 8:11-14,25,26. versekben leíratott próféciaival kapcsolatban? Hol próbálta megtalálni a látomás magyarázatát?
- Foglald össze Dániel imájának lényegét!
- Milyen magyarázatot adott Gábiel, Isten hírnöke, a 2300 prófétai nap első részéről?
- Mi lett Jeruzsálem városának és a templomnak a sorsa, röviddel a hetven prófétai hét vége után?
- Hogyan bátoríthat bennünket az, ahogyan az adventi úttörők megtalálták a Dán 8:14. 2300 prófétai nap végének időpontját 1844-ben?

KRISZTUS AZ Ő SZENTÉLYÉBEN

„Olyan főpapunk van... Mint a szent helynek és amaz igazi sátor-
nak szolgálja, a melyet az Úr és nem ember épített.” (Zsid 8:1,2)

„Krisztus elégséges áldozatot hozott, és így Ő lett az egyetlen Köz-
benjáró és Pap, Isten és ember között. Álljon hát félre az útból minden
ember és Krisztus igáját hordozván foglalja el saját helyét.” – 9MR 184.

Javasolt olvasmány: *A Nagy Küzdelem*, 45-57. (A hitehagyás)
427-437. (A vizsgálati ítélet)

Vasárnap

június 19.

1. KRISZTUS A SZENTÉLY SZOLGÁJA

a. Az ószövetségi időkben mi volt a célja a naponkénti engesztelő
szolgálatnak? 3Móz 4:13,20,26,31,35. Habár az emberek bűnei
és vétkei megbocsátást nyertek a naponkénti engesztelésben,
mi volt a célja az évenkénti engesztelési szolgálatnak? 3Móz
16:16,30,33.

„Az ószövetségi korban a szenthely megtisztítása, illetve a nagy en-
gesztelési nap a zsidó időszámítás hetedik hónapjának tizedik napján
volt (3Móz 16:29-34). A főpap, miután az egész Izraelért engesztelést
végzett, azaz a bűnöket a szenthelyről eltávolította, előjött, és megáldotta
a népet.” – NK 357.

b. Amikor a szentélyben összegyűlt bűnöket eltávolították, és át-
helyezték az élő bak fejére (s elvitte azt egy „arravaló ember”
egy lakatlan „kietlen földre”, 3Móz 16:21,22), mit kellett tennie
annak az embernek, mielőtt visszaérkezve beléphetett volna a
táborba? 3Móz 16:26.

c. Mikor tudhatta meg a nép biztosan, hogy megtisztultak, hogy
mentessé váltak a bevallott bűneiktől, amelyeket Isten még
a naponkénti engesztelő szolgálatban megbocsátott? 3Móz
16:29,30,33,34.

2. A KEGYELEM TRÓNJA – HOL TALÁLHATÓ?

a. Mit cselekedtek a földi szentélyben a papok, „akik a mennyei dolgok példája szerint és árnyékának szolgáltak” (Zsid 8:5)? Ezért hol van most a mi Főpapunk, és mit tesz értünk? Zsid 9:11,12; 1Jn 2:1,2.

b. Kérve vagyunk, hogy imáinkkal járuljunk a kegyelem trónjához, de hol van ez a trón? Zsid 4:16; Jel 8:3.

c. Amikor bűneinket bevalljuk, Isten naponkénti imáinkra válaszul megbocsátja azokat (1Jn 1:9; Mt 6:12). Eltörli-e rögtön azokat? Ha nem, akkor hova helyezi, és milyen céllal? 1Tim 5:24.

„Vannak emberek, akik bűneiket már korábban töredelmesen bevallták és elhagyták azokat, s ezeknek bűneik előttük mennek az ítéletre. Az ilyenek nevei mellé beírják: „Bűneik megbocsáttattak.” Azonban másokat követni fogják bűneik. Mivel azokat nem hagyták el bűnbánattal és bűnvallomással, benn maradnak a mennyei könyvekben.” TII 209.

„Legyetek készek és készségesek bevallani hibáitokat, és elhagyni azokat, hogy tévedéseitek és bűneitek előttetek menjenek az ítéletre, hogy ott eltöröljék azokat.” – 5B 331.

d. Milyen figyelmeztetésről ne felejtkezzünk el sohasem azon kötelességünkkel kapcsolatban, hogy a bűnt gyökerestől ki kell tépjük a gyülekezetből? Mt 13:27-30.

„Istennek drága gyermekei vannak az Ő egyházában. Akadnak azonban ott olyan férfiak és nők is, akik csak konkolyok a búza között. De az Úr nem bízta sem ránk, sem senki másra, hogy szétválogassuk, ki a búza, és ki a konkoly. Észrevehetjük, s elítélhetjük mások hibáit, közben mégis komolyabb fogyatékoságaink lehetnek nekünk, amelyeket soha nem vettünk észre, de mások tisztán látják.” – 5B 333. 334.

3. EGYEDÜLI KÖZBENJÁRÓNK

a. Mit tanítottak Isten népének a világ kezdete óta? [Zsid 9:22.mr](#); [Jn 1:29](#); [Jel 13:8.mr](#).

„Csak egyetlen, és mindenki számára elérhető út van. Ezen keresztül gazdag és bőséges bűnbocsánat vár a bűnbánó, megtört lélekre. A legsötétebb bűnök is bocsánatot nyernek.

Isten ezekre a leckékre tanította választott népét évezredekkel ezelőtt. Ezeket ismételték el különféle jelképekben, hogy minden szívbe bevésődhessen az igazság működése, munkája, vagyis hogy vérontás nélkül nincsen bűnbocsánat. Minden vérző áldozat föláldozásánál, minden szertartásnál az a tanítás domborodott ki, s ezt Isten sajátmaga kötötte lelkükre, hogy a bűnbocsánat egyedül csak Krisztus vére által lehetséges.” – TII 207.

b. Ki az egyedüli Közbenjárónk és Üdvözítőnk, s hogyan szerzett Ő részünkre megváltást? [Jn 14:6](#); [1Tim 2:5](#); [Zsid 9:12](#).

c. Mivel a szentély ajtaja megnyílt, s beléphetünk Hozzá, mit tanácsol nekünk? [Zsid 10:19-22](#). Isten népe hol imádkozik hit által a vég idején, és mit látnak ott? [Jel 11:1,19](#).

d. Mi mást látnak még hit által? [Dán 7:9,10](#). Mit értenek meg? [Jel 14:7](#); [Apcs 3:19](#).

„A vizsgálati ítélet és a bűnök eltörlése az Úr második adventje előtt lezárul. Mivel a halottakat a könyvek nyilvántartása alapján ítélik meg, az ítélet lezárta előtt nem lehet a bűnöket eltörölni. Péter apostol azonban világosan kijelenti, hogy Isten akkor törli le a hívők bűneit, amikor eljönnek a felüdülés idei az Úrnak színétől, hogy elküldje a Jézus Krisztust’ (Apcs 3:19-20). Amikor a vizsgálati ítélet lezárul, Krisztus eljön, és jutalma is vele, hogy megfizessen mindenkinek cselekedetei szerint.” – NK 432.

4. AZ IDŐKNEK VÉGÉN

- a. **Amikor érthetővé válik Krisztusnak a mennyei szentélyben végzett munkája, milyen megtévesztés lesz láthatóvá világosan? Dán 8:13.**

„A szentek úgynevezett közbenjárása a lehető legnagyobb hazugság, amit csak kigondolhattak. Papoknak és uralkodóknak nincs semmi joga arra, hogy Krisztus és azon lelkek közé álljanak, akikért Ő meghalt, mintha a Megváltó tulajdonságaival bírnának, s módjukban állna megbocsátani törvényszegést és bűnt.” – TII 207.

„Az egyháznak az az állítása, hogy joga van a bűnök alól feloldozni, a katolikusokban azt az érzést kelti, hogy szabad vétkezniük. A gyónásban, amely nélkül az egyház nem oldoz fel, szintén engedélyt látnak a vétkezésre.” – NK 504.

- b **Hogyan válhatunk Krisztusban „teljessé”? Kol 2:10; 4:12.**

„[Krisztus] áldozata által az emberek elérhetik az eléjük állított magas eszményi színvonalat, s végül meghallhatják a szavakat: 'Őbenne vagytok teljesek'. Nem a saját igazságotok által, hanem azon igazságosság által, amit Ő munkál bennetek, s értetek.” TII 204.

- c. **Hogyan utal Pál a mennyei szentély megtisztítására „az időknek végén”, közvetlenül Jézus eljövétele előtt? Zsid 9:23-28.**

„A jelképes szolgálatban a főpap, miután elvégezte az engesztelést Izraelért, kijött a szent sátorból és megáldotta a gyülekezetet. Krisztus is közbenjárói munkája befejezésekor 'a bűn nélkül fog megjelenni azoknak, akik várják Őt üdvösségükre' (Zsid 9:28), hogy örök életet adjon várakozó népének. Miként a főpap a szenthelyről eltávolított bűnöket megvallotta Azázel bakjának feje felett, Krisztus is a megvallott bűnöket Sátánra, a bűn szerzőjére és felbujtójára fogja helyezni. Miként az Izrael bűneit hordozó bakot 'kietlen földre' (3Móz 16:22) küldték, Sátán is, azokkal a bűnökkel a vállán, amelyeket Isten népével elkövetett, ezer évig az akkor már kietlen és lakatlan föld határai közé lesz zárva. Végül abban a tűzben, amely minden gonoszt elpusztít, Sátánnak a bűn minden büntetését el kell szenvednie.” – NK 432.

5. A GYŐZELEM MÉG MINDIG LEHETSÉGES!

a. Látva a bűneink kitöröltetéséhez megmaradt idő rövidségét, mi legyen a legfontosabb számunkra? 2Kor 4:5-7; 6:2; Fil 2:5.

„Sátán ujjong, amikor hallja Krisztus hitvalló követőinek a jellemhibáik miatti mentegetőzéseit. A meg nem bánt és meg nem vallott bűnök soha nem törölhetők ki Istennek könyveiből. Az igazsághoz való ragaszkodás által, a bűn beismerése által, a szív megtisztul az erkölcsi tisztátalanságtól. Az Úr által helytelenített bűnöket el kell hagyni, hogy a lélek felmentést kaphasson Isten előtt...”

Sátán munkája a kísértés, az ember munkája az ellenállás, és hogy Jézus nevében és erejében így szóljon: 'Meg van írva, az Urat, a te Istenedet imádd, és csak néki szolgálj' (Mt 4:10)." – ST 1899. december 13.

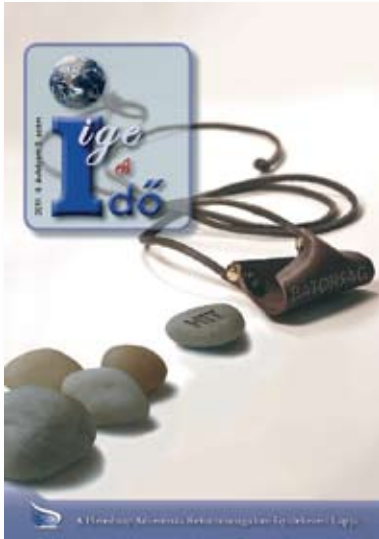
„Az élet, annak csodálatos kiváltságaival és lehetőségeivel hamarosan lejár. A jellem fejlesztésére rendelkezésre álló idő véget ér. Ha bűneiteket most meg nem bánjátok, és el nem töröltetik a Bárány vére által, akkor ott fognak maradni a mennyei feljegyzésekben, s tanúskodni fognak ellenünk a Megváltó eljövetelének napján. Vizsgáljuk meg komolyan magunkat Isten Igéjének fényében, törekedjünk felkutatni jellemünk minden hibáját, hogy ruhánk a Bárány vére által megmosva tiszta és fehér lehessen!" – RH 1910. április 21.

SZEMÉLYES ÁTTEKINTŐ KÉRDÉSEK

- Mutasd be a különbséget a naponkénti és az évenkénti engesztelési szolgálat között!
- Milyen út nyílt meg előttünk Krisztus halála által? Milyen céllal, és hogyan léphetünk be a mennyei szentélybe?
- Miután napról-napra bevalljuk bűneinket, és megbocsáttatnak, hova lesznek azok helyezve, mielőtt kitöröltethetnének onnan?
- Mutasd be a szentély megtisztítását a vég idején, mielőtt Krisztus visszatérne, a Zsidókhöz írt levél 9:23-28. versek alapján!
- Milyen lehetőségünk fog hamarosan megszűnni, ami ma még elérhető?

FÜGGELÉK

- AT – Apostolok Története
1-9B – Bizonyágtételek a Gyülekezeteknek 1-9. kötet.
BL – Bizonyágtételek a Lelkészeknek
EÉ – Előtted az Élet
Ev – Evangélizálás
ÉÉM – Az Én Életem Ma
ÉTT – Étrendi és Táplálkozási Tanácsok
GH – Gondolatok a Hegyibeszédről
Gyn – Gyermekevelés
JÉ – Jézus Élete
JVÚ – Jézushoz Vezető Út
1-4KB – Kiben Bízhatunk 1-4. kötet
KP – Krisztus Példázatai
Mar – Maranatha
MT – A Megváltás Története
NK – A Nagy Küzdelem
1-3SZ – Szemelvények E.G. White Írásaiból 1-3. kötet
PP – Pátriárkák és Próféta
PK – Próféta és Királyok
TII – A Te Igéd Igazság
TL – Tapasztalatok és Látomások
ÜI – Üzenet az Ifúságnak
- CPTS – Counsels to Parents, Teachers, and Students
CS – Christian Service
FLB – Faith I Live By
FW – Faith and Works
HP – In Heavenly Places
LHU – Lift Him Up
1-21MR – Manuscript Releases vol. 1-21
OHC – Our High Calling
PCP – Peters' Counsel to Parents
RH – The Review and Herald
1-4SP – The Spirit of Prophecy vol. 1-4
ST – The Signs of the Times
SW – The Southern Watchman
TMK – That I May Know Him
TSB – Testimonies on Sexual Behavior, Adultery, and Divorce
YI – The Youth's Instructor

Megjelent az **Ige és Idő** új száma

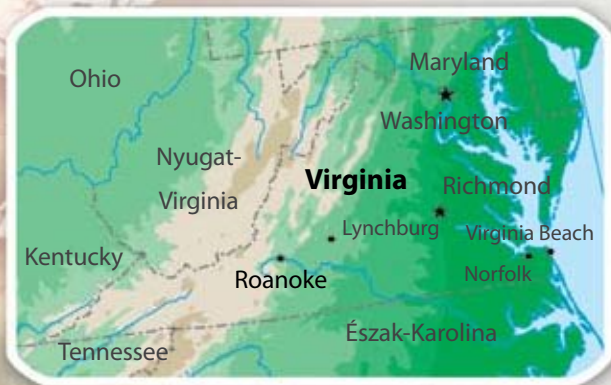
Tartalomból:

Bátorság az Úrban
Legyőzheted ellenségeidet
Isten szavának ereje
Hit és bátorság
Jézus, mint Jahve
Keresztéségek - 2010
Egy bátorító kéz
Hazug étkek
Esküvő

Megjelent nyomtatott formában is az **Ifjúsági Hírnök** legutóbbi száma. (A5, 32 oldal)

ELSŐ SZOMBATI ADAKOZÁS

április 3.

Egy imaház
vásárlására
Roanoke-ban
(4.old.)

május 7.

Minneapolis Missziós
Terv részére
(30.old.)

június 4.

Észak Kivu a Kongói
Demokratikus
Köztársaság részére
(51.old.)

